

Ali Orhan Günaydın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.02.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ali Orhan Günaydın

Eserleri:

.....**Me...**

Her seven gibi yazmak isterdim bende...
Hiç bir şey düşünmeden aşk-meşk, sevgi üzerine birkaç cümle ya da kelime...
Güzel olurdu elbet yazabilseydim övgüler dolusu şiirler sevgilime, sevdiklerime...
Anlaşılan hiçbir zaman aşkların şairi olamayacağım bu gidişle...

Ne yapalım...
Denedim de birkaç kere "güzel gözlüme" diye başlayan üç-beş kelimelik sözlerle...

Olmuyor...
Vatan -Millet oldukça bu halde...
Kötülükler, rezillikler türlü felaketler yaşandıkça gözümün önünde...

"Senden başkası yalan...
Sensiz bir hiçim buna inan..."

Karanlıklardayım seni arıyor ellerim...
Gel yanıma da açılınsa görmüyor gayrisini gözlerim"

Diyerek güzel gözlüme...
Yaz yazabilirsen işte...

Gamsızlık işlememiş anlaşılan özümüze...
Diyebileceğim sadece...
Ne yaptıysam, yapacaksam...
Ne yazdıysam ve yazacaksam...
Hepsi Sevgili .....ME...

14.01.2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

12 Eylül Sonrası Çocuklarıydık Biz...

Üç arkadaşlık biz...
Ayrılmayan, birbirine sımsıkı sarılan....

Üç arkadaşlık...
Her şeye rağmen dimdik ayakta kalan...

Daha küçüktüm onları tanıdığımda...
Yeni bir ev...
Yeni bir mahalle...

12 Eylül sonrası çocuklarıydık biz...
Olan bitenden, farklılıklarımızdan habersiz...

İlkokul iki... yeni bir okul...
Korkak gözlerle bakıyorum etrafa...
Bir mendil uzanıyor yanımdaki güzel gözlü çocuktan...
"-Al kardeş" diyor ve bütün iç güzelliğiyle gülümsüyor...
Ve ondan sonra o güzel gözlü çocuk arkadaşım değil kardeşim oluyor...

Zamana ve bütün zorluklara göğüs geren bir fidan gibi büyüyoruz...
Okul'a beraber gidip,
Okul'dan beraber dönüyoruz..
Beraber ders çalışıp,
Beraber gezip tozuyoruz...
Biz birbirimize ne kadarda benziyoruz...

Ben, Kero ve Erdoğan...
Yalan yok dosttuk biz şu yalan dünyada her an...

Yalnız...
Ne oldu bilmem...
Ayrıldı Kero bizden...
Selam sabahı tümünden kesti...
Buralardan da, vedalaşmadan öylesine çekip gitti...

En son 94 senesinde....
soğuk bir sonbahar akşamı Zile Panayırında görmüştüm onu...
Seslendim arkasından üç beş defa...
Görmedi sanırım dedim...
Sonra koşarak gittim yanına...
Dokundum arkasından "-Kero" dedim "-Kero benim tanımadın mı? "
Nasıl tanımasın daha ayrılalı bir sene bile olmamıştı...
O istemese de sımsıkı sarıldım...
Yalnız O...o soğuk sonbahar akşamı gibi ..... "buz gibiydi"...
Ve onunla son görüşmemizdi...

Çok düşündüm günlerce...
Sorup durdum kendime ...
Neydi? Kero'yu bizden koparan,
Neydi? Kero'ya bunları yaptıran...
Düşündüm her gece...

Cevabını bulabilmiş de değilim hala...
Düşünüyorum...
Her şey normaldi aslında...
Beraberdik her zaman ilkokul, ortaokul, lise yollarında...
Hem de... Hep aynı sınıfta...

Hatırlıyorum da...
Nedense gezerken hep yolun ortasından yürürdük...
Ne zaman Lise bitti...
Sanki yolun ortasına dikenli teller döşendi...
Onlar yolun soluna bense sağına...
Bilmeden, istemeden bir ayrıma düştük...

Aklım almıyor...
Yılların beraber geçsin aynı yolda...
Yediğin lokma, ciğerlerine çektiğin hava yıllarca beraber olsun...
Çocukça aşklar yaşa...
Acıyı, kederi, mutluluğu, her şeyi hem de her şeyi yıllarca paylaş...
Teselliyi yine o dostlukta bul! ...

Ve bir sabah uyandığında...
Hiç neden de yokken... sen, artık ben büyüdüm de...
Durup dururken gözünü kırpmadan...
vicdanın sızlamadan bir çizgi çek onca yılın üstüne...

Kolaysa...

Asla...
Asla...

.....
Hiç gelemem böyle bir ayrıma...

Ne olursa olsun...
Başkaları siz farklısınız dese de...

Biz hiç ayrılmayan üç arkadaşız bence...

Yollarımız dikenli tellerle ayrılmış olsabile...

02/06/2006

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

57.alay ve Beyaz Ölüm

Ölüm sessizliği sarmıştı tüm siperlerin içini...
Bekliyordu,Mehmetçik o son "ölüm" emrini...
Onlar ki bunun için gelmemiş miydi? ...
Her biri vatan için şehit düşmeliydi...

Zaten her yüreği yananın buydu son dileği...

"Vatan" diye yattılar...
"Vatan" deyip kalktılar...
Her bir lokmayı "Vatan verdi" diye şükürle yuttular...

Yoktu ihanet, damarlarındaki asil kanlarında...
Yoksa, nasıl verilirdi hesap, o beklenen hesab-ı zaman da...

"Şehitlik" mertebesine erebilmek ne müthiş hem de bu kutsal topraklarda...

Komutan emir göndermişti "bu gece bambaşka, beyaz giyinin...
İçinizden bilenler okusun Kuran-ı Kerim...
Gün bu gündür namus, şeref, din, vatan için düşmanın üstüne gidin...
Hakk'ın huzuruna ne mutlu "şehit" olarak gidin"....

"-Allah Allah" sesleri yükselirken karanlık göklere...
Emri duyan Mehmetçik gitti küffar üstüne...
Vurdu, vurdu çarpıştı da hem göğüs göğüse...
Kutsal şerbet içip düştü her biri toprak üstüne...

O gün yok olmuştu koskoca 57.ALAY...
Şehit düşmüştü koca bir nesil,ALLAH BİR! YA! ALLAH..
Analar evlatsız,evlatlar babasız kalırken,HAY! HAKK! ..

Can verdiler düşünmeden ...
Düşünülür müydü? vatan işgaldeyken...
Düşünülür müydü? Kahpelik kol gezerken...
Hem de bu uğurda şehit düşmek varken...
Ölüme yürüdüler "BEMBEYAZ" hesapsız çok erken..
Çocuk yaştayken...

.....
Şehittir onlar ölmezler, öldürülemezler...
Şahittir buna uçsuz bucaksız gökler ve melekler...
Hakk'ın izniyle sonsuza kadar hep böyle de gider...
Kalıncaya dek bu topraklarda son nefer...

Ya Allah,Bismillah,Allahuekber....

Ali Orhan Günaydın
15/03/2006
Zile

Ali Orhan Günaydın

80lerin çocukluğu 90ların gençliği...

80'lerde çocukluğumuz,
90'larda gençliğimiz geçti...
O dönem çoğumuz arabesk yaşamı benimsedi...
Ferdi-Müslüm-Orhan Babayla kederin dibine vurup hüzünlenir,
Cem KARACAyla feleğin tekerine çomak sokup,
Barış MANÇOyla dünyayı gezip, öğütlerini dinlerdik...
Ümit BESEN-Cengiz KURTOGLU çıktı karşımıza ,dinledik...
Olmayan sevgimize aşık olup " of! ulan! of!"çektik...

O yıllarda her evde televizyon bulmak zordu...
Olanınki de sanki biletsiz sinema salonuydu...

Türk Sineması günlerini ipe çeker,
Saatini sabırsızlıkla beklerdik...
Kâh gülüp eğlenir,
Kâh ağlayıp hüzünlenirdik...
Küçük Emrahla öksüz...
Ceylanla yetimdik...
Malkoçoğluyla kötü adamları tek tek ipe dizer,
Tatar Ramazanla,
"-Burada vurulacak biri vardı!
Onuda ben vurdum!" Der,
Sefalete,haksızlığa kafa tutar,göğüs gererdik...

Sezercik,Ayşecik,Ömercik kardeşimiz...
Adile NAŞİT teyzemiz...
Münir ÖZKUL hocamız...
Hulusi KENTMEN babacan babamız...
Tarık AKAN yakışıklımız...
Halit AKÇATEPE büyümeyen yaramaz ağabeyimiz...
Kemal SUNAL-Şener ŞEN,Zeki-Metin neşe kaynağımız..
Sinemanın tüm emektarları ise daimi misafirlerimizdi...
O zamanlar,
Siyah-beyazdı bize yansıyanlar...
Yokluğa inat!
Renkliydi tüm yaşamlar...
Acı çekmekten mutlu olur mu insanlar?
Olur...
Hem de mendilinde kuru yer kalmayana kadar...

Zile 06.03.2019

Ali Orhan Günaydın

Abdal...

Susuyorum sadece,
zannetmeyin ki aptallıktan...
Bizim aptallığımız,
farzedin ki ABDALlıktan...

Zile/01-07-2017

Ali Orhan Günaydın

Adam mı var?

Gitme derim ey! Garip...
Varacak yerin mi var?
Varsan ne olacak
Kalacak yerin mi var?

Alma hem de aldanma...
Verecek neyin var?
Bakma sakın harama...
Güvendiğın dağ mı var?

Yaşamak ya da ölmek mi kâr?
Düşünsen ikisi de sana zarar...

Düşsen kaldırıcak mı var?
Ölsen kaldırıcaklar mı var?

Ölme derim ey! Garip...
Yatacak yerin mi var?
Ölme ey! Garip...
Duacı neslin mi var?
Ölme ey! Garip...
Gerçek İmam mı var?

Bak bir dünyaya...
Kalan adam mı var?

Zile
22/12/2006
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Adım: HOCALI Soyadım:CAN AZERBAYCAN

Adım: HOCALI Soyadım:CAN AZERBAYCAN
Bir ok saplanmış ki kara bağıma...
KARABAGIM'dan oluk oluk akar kan...

Bunu yapanlar insanmış?
Yok! insan maskesi takmış...
Toprağıma aç HAYVANLAR saldırmış! ..

Onlar insan! ! ? ?
Ya ben neyim?
Ben ki... insanım onlar ne? ..
Hiç kıyar mı insanım diyen?
Doğmamış BEBEGE! ? ..
Bu yapılanlar nedir?
Zulüm-vahşet-dehşet-insan-i felaket.....

"Oy men ölem gavim gardaş"diyor,soydaşım IRAK TÜRKMENİ! !
Çin mezaliminde inliyor,DOGUTÜRKİSTAN "UYGUR TÜRKLERİ"! !
Hele bir bak dünyaya...
Zulüm gören kim? ...Kimin Milleti? ! !

Aç hele bir bak gözünü...
Uyan! MÜSLÜMAN TÜRK MİLLETİ! !

Ali Orhan GÜNAYDIN
Zile 26/02/2014

Ali Orhan Günaydın

Affet Ya Rab! ...

Durdum divanına,
Uydum Kuran'a.
Boynum bükük, açtım ellerimi sema'ya...

Affet Ya Rab! ...

Günahkarım...
Yalvarıyorum sana...

21/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Ağırsın Be Hayat!

Ağır geldin be Hayat,yükün ağır geliyor,
Bak!
Vücutum,eskisi gibi durmuyor.

Önceleri,dik durabilirdim senin karşında,
Aynalarla da barışkıttım geçince karşıısına.

Durmuyor zaman,saat tik tak işliyor,
Bükülen bu belim,
Artık zamana direnmiyor...

06/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Ağlama çocuk..

Sen,
ağlama çocuk..
Yüzün hep gülsün.
Gözyaşı yakışmıyor yüzüne...
Sen gül ki!
Dünya gülsün...
Sen,
ağlama çocuk..
Yüzün hep gülsün..
O mahzun duruş,
yakışmıyor çocukluğuna...
Sen gül ki!
Dünyayı çiçekler bürsün...
Ağlama be!Çocuk...
Yüzün hep gülsün.
Bakma!öyle büyükler gibi..
Şiddet nedir?
Duymasın kulakların,
görmesin gözlerin...
İnadına!Yaşa çocukluğunu...
Gülen gözlerle bak dünyaya..
Sen!gülünce..
Unutulur belki SAVAŞLAR..
Ve..
İnsanlık!
İNSAN olduğunu hatırlar...
Ağlama be!Çocuk...
Yüzün hep gülsün...
Başını kaldır,
Bak gökyüzüne...
Ve..
Şöyle söyle!
- Şu yağmur bulutları ne diye var!

27/01/2019-ZİLE

Ali Orhan GÜNAYDIN

Ali Orhan Günaydın

Akacaksan Delikanlı Gibi Ak! ...

Oturdum gece yarısı bir başıma...
Hiç işim yokken düştüm şu yalancı dünyanın tatasına...

Anladım...
Bu iş olmayacak böyle ah'larla vah'larla...
İçime attım akıtmadım gözyaşlarımı da
bütün bu yapılan haksızlıklara...

ne kadar üzölmeyeceğim desem de
laf dinlemiyor deli yüreğim...

doluyor elimde olmadan gözümde yaşlar,
onları da akıtmıyor hapsedti kirpiklerim...

elimden de hiçbir şey gelmiyor ya
ben ancak, kahretsin! bana kızabilirim...

Bir yanımdı diyor ki "-ne var sanki, bu olanlar dünyanın sonu mu? "
Diğer yanımdı ise başka diyor "-belki gerçekte değil ama benim için artık sonu"...

Her geçen gün biraz daha yaklaşıyor yaşamın sonu...
Her gün gördüklerimiz ayrı ayrı rezalet! hem de diz boyu...
Kaybetmiş insanlık insanlığını nereye varacak bu yolun sonu...
Affet Allah'ım(C.C) sen affedicisin bu günahkâr kulunu...
son nefesimde ne olur? İmanımı tam koru...

Artık, gözyaşlarıma set çekmiş kirpiklerimde dayanmıyor...

Of! ...

Yeter! Yeter!

sende artık akacaksan delikanlı gibi...
dolu dolu ak! be gözyaşım...

01/03/2006

Ali Orhan Günaydın

Aklımın Değil! Kalbimin İsteğisin...(Güzel Gözlüme 2)

Yıllar önce demiştim sana...
Sen...
Aklımın değil! kalbimin isteğisin...

Zaman geçince değiştim mi? sanıyorsun...

Tekrar duy,güzel gözlüm...

Şimdi daha önemlisin...
Bir tanemsin...
Eşimsin...

Sen de iyi bilirsin...

Sevince ben...

Yıllar geçtikçe...

Deli gibi,ölesiye....

Ölesiye severim....

26/01/2006 06:45

Ali Orhan Günaydın

Anlamadın

Mecnun Leyla'ya,
Ferhat Őirin'e,
Kerem Aslı'ya,
Bense sana bağlanmışım.

Leyla Mecnun'u,
Őirin Ferhat'ı,
Aslı ise Kerem'i anlamış,
Sen beni Anlamadın...
12/04/1993

Ali Orhan Günaydın

Aslını İnkâr..

Ah! bir bilseydin dostum,

Söylediklerinin yanlışlığını.
Doğru ile yanlışın arasındaki o müthiş farklılığı...

Yazık ki ne yazık,
Bu dünya senide değiştirmekte,
Senin söylediklerine aslında,
Aslını İnkâr denmekte...

Ali Orhan Günaydın

Başardılar...

Suçluyduk...
Seviyorduk...

Çok ama çok suçluyduk...
Çünkü sevilecek ne varsa, hepsini seviyorduk...

Başardılar...
Sevgimize yasak koydular...
Sevgi meyvesi verirken kalpler...
Nefret aşıladılar...

Başardılar...

Sevgi toprağının üstüne nefret tohumları saçtılar...
Artık hasat zamanını, beklemez oldu insanlar...

Zile
24/12/2006
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Bayram da Bayramlaşalım...

Bugün Bayram Bayramlaşalım,
El öpüp,hasretle sımsıkı kucaklaşalım,
Geçmişe sünger çekip,küskünleri barıştıralım,
Bizde, bugünden, payımıza düşeni alalım.

Bir çift sözüm de bayramı umursamayanlara,
Yaşlı gözleri, yaşlı bırakıp zevkine dalanlara,

Bugün olanlar onlara,
Yarın olacaklar sana,bana,ona...
Hiç düşündünüz mü? sonumuz acep ne ola?

Son sözüm anlayana,

Olduğun anı bırak,
Birazda sonu düşün,ne olacağına bir bak...

Ali Orhan Günaydın

Bayram Namazı

Ne güzel olurdu Bayram Namazları o çocukluk yıllarımda...
Sabah namazı sonrası koşar adımlarla giderdik, ağabeyimle Bayram Namazı kılmaya...
Akın akın gelirdi cemaat dokuz tekbir iki rekât Bayram namazı kılmaya...
Tekbirler yükselirken bir bir semaya...
Manevi bir huzur kaplardı o an herkesi o mahşer-i kalabalıkta...
Kılınca namaz tekrar saf tutardı cemaat genç, yaşlı, çoluk çocuk bu kez yapmak için
musaffaha...
Akardı muhabbet de oluk oluk damarlara namaz sonrasında...
Ve Bayram Namazları...
Böyle bayram gibi kutlanırdı o eski zamanda...

Zile
Ali Orhan Günaydın
30.12.2006

Ali Orhan Günaydın

Bayram Sabahı

Şunlar olmadan....
Bayramın tadını hiç bulamam...

Sabahın o güzelliğinde...
-Yusuf! Yusuf! diye öten Yusufcuk kuşuyla...
-Verin! Verin! Boş geçmeyin verin! diyen o çerezci amca...

Birde...
Bayram sofrasında....
Anamın odun ateşiyle pişirdiği su böreği olmazsa...

Zile
Ali Orhan Günaydın
30/12/2006

Ali Orhan Günaydın

Beddua

Ah! Geçmiyor bir türlü Şu baŐımdaki ağrım,
İnsafı yok ki, birgün bile,
Kafam bi rahatlasın.

O iyilikten anlamaz,
Ona ancak, sıkı bir beddua lazım.

Dilerim Allah'tan bir günde,
BaŐađrımın başını ađrıtсын...

07/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Ben Türk'üm...Doğu Türkistan'daki Kardeşlerime

Ben; Uygur Türküyüm...
Kadirdir, benim için her gün...
Çin mezaliminden sesleniyorum...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Boynuma ip taksalar da...
Parça parça yapsalar da...
Susmam susmam asla...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Dostlar korkak olsa da...
Kapılar yüzüme kapansa da...
Dönmem dönmem davamdan asla...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Aynı milletten, aynı ümmetteniz...
Biz BİRİZ...Bir birimiziz...
Ey Türk! görmez misin ne haldeyiz?
Zulümden, Çin'den haykırıyorum...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Esirken, Kırım-Kerkük, Atayurt Türkistan...
Bosna'da-Hocalı'da, yok olurken binlerce can...
Geçmez ki, tek bir lokma boğazımdan...
Susmam susmam asla...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Dünya korkar Çin'den...
Asırlardır Çin, korkar benden...
Sonunda ölüm varken... Hakk gerçekken...
Dönmem dönmem davamdan asla...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Tarihi yeniden yazmak ister misin?
Bil! Kürşad ile kırk yiğidi yüz akıdır tarihinin...
Kopsun dalın aldırma! kök var kök bilmelisin! ...
Susma susma haykır dünyaya...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Tarih TÜRK'SÜZ...
TÜRK TÜRK'SÜZ olmaz...
Türk'e hata! ? asla cevapsız kalmaz...
Aldırmasa da birkaç soysuz yada aymaz...
Daha gür haykır dünyaya...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Öğrenemedi ki şu garip dünya...
Zalime YAVUZ-YUNUS oluruz mazluma...
Küllerimizden doğar, kalkarız şah'a...
Dönmem dönmem davamdan asla...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

Ben Uygur Türküyüm...
Kadirşinastır milletim,bilirim...
Öldürülürken şu dünyada kardeşim...
Susmam susmam asla...
Dönmem dönmem davamdan asla...
Ben TÜRK'ÜM...Ben TÜRK'ÜM...

14.03.2014-Zile
Ali Orhan GÜNAYDIN

Ali Orhan Günaydın

Benden Başka Bir Ben....

içimde saklanan benden başka bir ben daha mı? var ne...

varsa....!

vay onun haline...

kimbilir ne halde? ...

25/03/2006

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Benim Babam...

Benim Babam,
Bir deli adam.

Yüreği hep deli doludur da,ondan,

Benim Babam,
Bir deli adam.

Haksızlığa gelemes,o hiç bir zaman,
Göğüs gerer,gözünü dahi kırpmadan.

Benim Babam,
Bir deli adam.

Verdiği sözde durur,dönmez hiç bir zaman,
Söz namustur onun için her an.

Benim Babam,
Kaybolmaya yüz tutmuş,
Büyük Kahraman...

10/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Bırak!

Gözlerin,gözlerime bakmasın,
Ellerin,ellerime dokunmasın,
Dudakların,dudaklarıma hiç değmesin.
Bırak!
Sana olan sevgim hayallerimde kalsın.

Hayallerim,sensiz mutlu olmasın,
Rüyalarımnda sensiz güller açmasın,
Masallarda sevenler hep ağlasın.
Bırak!
Sana olan sevgim hayallerimde kalsın...

Ali Orhan Günaydın

Bilmiyorum...

Sensizliğin acısını duyarken bütün bedenimde...
Bilmiyorum...Bu bedende ki ruh ne alemde? ...

Ali Orhan Günaydın

Bir Adım...

Çocukluğumda koşup oynarken o yorulduğum sokaklar...
Küçülmüşler sanki...
Şimdi bir adım kadar...

19/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın
Ali Orhan Günaydın

Bir Elimde Bayrak! Diğerinde Kur'anla...

Türk'ü sevmek tarihini bilmekten gelir...
Geçmişini bilmeyen Türklükten ne yazık ki bi haberdir...
Sevmek sevilmeğe yüceliktir, erdemdir...
Ulan kepaze! Sevmediğin yerde durmak şeref midir? Yoksa şerefsizlik midir?

Doğdum...
Bu vatanın nasıl sevileceğini öğrendim...
Yaşadım...
Vatanımı hep ama hep karşılıksız sevdim, öyle bildim...
Yaşadığım sürece de, böyle hep böyle seveceğim...
Alnım açık, göğsüm dik sonsuza dek "Ne Mutlu Türk'üm" diyeceğim...

Ne evim var...
Ne de bu dünya ya ait maddiyatım...
Tek mutluluğum, huzurlu yuvamda sevgiyle pişmiş bir kaşık aşım...
Vatanımı asla! aşımı ise, herkesle paylaşıyorum...
Böyle öğrendik ana'dan ata'dan, kucağımı dost bildiğim herkese açarım...

Babam...
Var yaşı yetmiş...
Onun ömrü ki, hep borç ödemekle geçmiş...
Vasiyet gibi nasihat eder oğul! itibara önem ver parada neyin nesiymiş...
O adam ki evim - ocağım olsun diye, on yıl aynı kıyafeti giymiş,
hiç gücenmemiş...
Üzülür hep, söylenir.. bazen de, çok kızar...
Söyler bana, Vatan oğul! satılır mı vatan? bu insanlar, bu gençlik hepten delirmiş...

Bak bana! Ömrüm parasızlıkla hep borçla geçti...
Ama ne mutlu ki bu kutsal vatan, bu bayrak altın da geçti...

Böyle düşünür hep, anam da atam da ...

Açlıktan öleyim, hangi bela ise gelirse gelsin,
yeter ki olayım bu vatan da, bu bayrak altın da...
Allah'ım kaparsam bir gün gözlerimi ansızın,
Vakti olsun sabaha karşı, o şafak ta...
Son dileğim birde, Ulubatlı misali,
bir elimde bayrak, diğerinde Kur'anla...

07/02/2006

Ali Orhan Günaydın

Bir Gün...

Bir gün,
Her Şey bittiğinde...
Şöyle...
lduğunda gece...

Hiç bir Şey düşünmeden...

Uzanınca yatağıma...
Koymak isterdim,
huzur dolu baŐı mı yastığıma...

Zile
24/12/2006
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Bir Kelime: Anne

Sadece...

İki hece...

Ve...

Bence...

Yaşamdan haz almamı sağlayan sihirli tek kelime....

AAANNN

NEEEE...

17/01/2007

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Bir Konak...

Bir konak...
Sıkışmış yüksek binalar arasında...
Nefes dahi alamıyor kaldığı o arada...
Çok eski, belli ki tarihi...
Mahzunlaşmış, sonunu bekleyen diğerleri gibi...
Kulak kabartın! Yalvarıyor bize sanki...
Tarihim Ben! ...
Ne olur! Yok etmeyin beni...

20/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Bu Güç Var Bizde...(Biz Daha Ölmedik! ! !)

(Biz daha Ölmedik! ! ! !)

Bak gardaş! Kudurmuş köpekler ordusu kol geziyor sokakta...
Bir omuz ver hele göndererek şunları bir bir mezara...

Bak hele! Cesaret gelmiş it'in sürüsüne...
Pekleriz pislikleri be gardaş bu güç ki fazlasıyla var bizde...

Ali Orhan Günaydın

Bu Günlerde Glyorsam Eğer...

Glyorsam bu günlerde eğer...

Sağolsun...

Kaderim hep güldürüyor...

Hayır olur inşallah...

Bu günlerde nedense,
Bana bir başka iyi davranıyor...

26/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Bugün Hiç Kötü Düşünmedim? ! ! (Bir Günün İlginç Hikayesi)

Bu sabah çok güzel uyandım,

Yatakta biraz keyif yaptım,
Sağa sola döndüm,iyice gerildim, öyle kalktım.

Perdenin altından hava'ya baktım,
-İyi iyi güneşli, mutlu oldum,dinç kalktım,

Elimi yüzümü yıkadım,
Kızımı öptüm,şöyle sıkıca kucakladım.

Sonra,sağlam bir kahvaltı yaptım.

Kendi kendime söz verdim,
Bugün hep iyi düşün,üzülme dedim.

Eşim çay getirdi tavşankanı,birkaç yudum aldım,

Hayda! ! Elektrik faturasını unuttum,yatırmadım,
Yok canım, kendime söz verdim,olsun gecikmeli yatırırım.

Yeni aldığım cicilerimi giydim,
Yok yok, söz valla,giyerken taksit'ini aklımdan dahi geçirmedi.

Merdivenlerden indim, arabama bindim.
Benzine dün zam yapmışlardı ya, olsun önemli değil hiç düşünmedim.

Manav'a market'e gittim,hesabı karttan çektirdim.
Onun limiti dolmuş mu? olsun birde şu kartı deneyin dedim,
Nasıl ödeyeceğimi hiç düşünmedim,
Hele faiz binsin,öderiz bir gün dedim.

Bankamatiğe gittim,hesaba havale ettirdim,
Kira, aidat, kooperatif ucu ucuna getirdim.
İnanın hiç üzülmedim,sadece bu ayda züğürt'üz dedim,gülüp geçtim.

Parka gittim,temiz bir hava alayım dedim,
Hem burada, daha da iyi düşünürüm diye hesap ettim...

Karşımda oturan gençleri seyrettim,ne güzel sohbet ediyorlar diye içimden geçirdim.
Yalnız çekirdek kabuklarını yere atıyorlardı da,bugün iyi düşünmeliydim
göremezdim-görmedim,
Olsun olsun, sonra yandaki çöp bidonuna toplayıp, atarlar dedim,üzülmedim,hiç kötü düşünmedim.

Oturduğum banka şöyle bir sırtımı dayadım,derin bir nefes aldım,karşımdaki ağacı
seyre daldım.
Dalda iki kuş gördüm,ne güzel ötüyorlar dedim, gözlerimi kapadım,şarkılarını dinledim.
İsterseniz inanmayın,acaba açlıktan bağıriyorlar mıdır? diye, aklımdan hiç geçirmedi.

Biraz da yürüyeyim, dolaşayım, daha da açılıyorum dedim.
Kaldırımda kol kola yürüyenleri gördüm, kenara çekildim, yolumda bekledim, onları da rahatsız etmedim.
Kol kola yürüyenlerin değil miydi? kaldırımlar, hak verdim.
Doğrusunu yapıyorlar dedim, yine kötü düşünmedim.

Kalabalık bir grup gördüm, tabut taşıyorlardı fark ettim, "-innalillahi ve...." dedim.
Ölümü hiç düşünmedim, nasılsa yaşlılardır dedim, aklıma onu da getirmedim.

Dolmuşta, otobüste yaşlıları ayakta; gençleri otururken gördüm,
Çocukların üniversite sınavı var ya, onlar şimdi A,B,C,D,E düşünüyor, stresteler dokunmayın dedim! ! ?
Her bilinçli! ! ? Anne Baba gibi, sonsuz destek verdim.
Yaşlılara nasıl davranmalıyız? diye bir soru çıksa ne cevap verirlerdi acaba? diye hiç aklımdan geçirmedi...

Bu kadar dolaşmak yeter dedim,
Biraz da eve gidip ayaklarımı uzatıp dinleneyim, belki biraz bir şeyleri seyrederek daha da rahatlarım dedim.

Arabama bindim, eve doğru yöneldim,
Yol da ilerlerken yere tükürenleri de gördüm, yok yok kafa çevirdim görmedim.
Hem tükürdüyse de boğazı gıcık yapmıştır, yoksa tükürmezdi dedim, kötü düşünmedim.

Sonun da eve geldim, dediğim gibi yaptım önce ayaklarımı uzatıp rahatladım, kumandayı elime aldım, o kanal bu kanal dolaştım.
Aldatan kocaları, aldatılan kadınları yada tam tersi olanları gördüm,
Gelişen dünyada, bizim ülkemizde geri kalmamalı, bunlarda olmalı dedim,
Boşananları hiç düşünmedim,
Bana ne ya, hele çocuklarını aklıma dahi getirmedim.

Biraz eğlence programı seyrettim, ne güzel onlarda benim gibi hiç bir şey düşünmüyorlar dedim,
Kanalı değiştirdim, çöp karıştırıp bayat eklemek yada bozulmuş konserve arayan insanları gördüm,
Bunların zevki de bu herhalde, her insanın bir yaşam felsefesi vardır dedim, başardım yine iyi düşünebildim.

Yatmadan önce kızımı öptüm, sıkıca kucakladım, kokusuna dayanamadım bir daha öptüm, doyamadım.
Dişimi fırçalayıp, yatağa uzandım.

Bugünkü yaşadıklarımı şöyle bir gözden geçirdim. Görüpte, görmemem gerekenleri düşündüm...
Yasak olduğu halde küçüklere sigara satan bakkalları, sadece bilgisayarla arkadaş olmuş, aralarına set çekilmiş çocukları...

Bana ne! , benim bugün düşünmemem lazımdı, Öyle de yaptım? ! ! !

Gamsızlığın, iyi bir şey! ! ! olduğunun farkına vardım....

Görmedim....
İşitmedim.....
Sesimi çıkartmadım...
Hiç üzülmедim! ! ? ?

İyi düşündüm...
İyi düşündüm...

Oh! be; sözümü tuttum.
Bugün ben hiç kötü düşünmedim....

06-07/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Bütün Varlığım...

Bütün varlığım...
Ciğerlerimin derinliklerinde memleketimin havasını sakladığım, tek bir nefes,
Vatan için delicesine çarpan bir yürek,
Ve...
Atalarımından miras, en az onların ki kadar çılgın, asil kandan ibaret...

Ben ki...
Vatan sevgisinden başka tutunacak dalı olmayan bir adam...

Böylesine bir beden de,
Durur mu? Bu deli yürek,
Damarda da bu çılgın kan...

Bütün varlığım...

Feda olsun...
Türk! varlığına armağan...

22/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Canavar!

Ben insan mıyım?
Yoksa,
İnsan adı altında yaşamaya,
Yaşatmamaya, çalışan,
Bir Canavar mıyım?

Ali Orhan Günaydın

Cirmim...

Neymiş ki cirmim?
Ancak, onun kadar yer yakarmışım...
Olsun, razıyım...
Değil midir ki küçük bir kıvılcım?
Koskoca ormanları yakan...
Yeter ki, yakacak orman bulayım...
Fikirlerimle ağır ağır yanıp tutuşan...

Ali Orhan GÜNAYDIN

22/03/2012 0745 Perşembe

Ali Orhan Günaydın

Cismim ve İsmim...

Cismim sessiz sedasız kaybolurken dünyadan...
Yaşasın ismim dudaklarda dualarla her an...

07.02.2007

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Çocuk Dediğin...

Çocuk dediğin;
Elleri çatlayıp, kanamalı...
İşçi olduğundan değil!
Çocukça enek*oynamaktan olmalı...

Çocuk dediğin;
Toz-toprak-ter kokmalı..
Üstüne yağın bombalardan değil!
Mahalle maçıdan olmalı...

Çocuk dediğin;
Yatağında uyanmalı...
Evinden çok uzaklarda değil!
Öz yurdunda olmalı..

Çocuk dediğin;
Anne olmalı...
Çocuk gelin olduğu için değil!
Oyuncak bebekleriyle oynarken olmalı...

Çocuk dediğin;
Ağlamamalı...
Korkusuzca oynamalı...

Çocuk dediğin;
ÇOCUK OLMALI...

26/01/2019
ZİLE..

enek:misket-bilye

Ali Orhan Günaydın

Daha Çok Küçüğüm Tut Elimi Anne...Eskiye Özlem 2

Tut elimi anne... sımsıkı tut! sakın bırakma...
Korkularım hiç peşimi bırakmıyor karabasan gibi baksana...
Çok hastayım anne koysana elini bir daha başıma...
Koy hadi n'olur sarıl yavruna, oku yine o dua'dan bana...

Hatırlar mısın? Anne...
Küçükken sürekli ayaklarım ağırırdı...
Dayanamazdım ya gözümünden de hep yaşlar akardı...
Sen... eski evimizde ki kuzinede ısıttığın tuğlaları koyardın ağrıyan ayağıma...
Sanki kaybolup gider, hiç bir şeyde kalmazdı ağrılarımından o dakika...
Şefkatli sesin bile yeterdi acımı dindirmek için aslında...
Hep yanımda ol anne! sakın gitme...
Söyle sensiz ne yapar yavrun bu yaban ellerde...

Anne... Bugün Cuma...
Öğretmen sınıfta bakar hadi kessene şu uzayan tırnaklarımı...
Kahvaltımı da bitirdim... Bak temizledim bile tabağımı...
Okusana anne benim için, bir kez daha şu "annem" ilahisini...
Sen okuyunca nede güzel oluyor bu ilahi...
Okuldan sonra sınıf maçımız var gecikirsem merak etme...
Söz... en geç akşam ezanı okunurken, yerler mühürlenmeden gelirim eve...

Ablam eve geldi mi? odasında mı? ...
Ya Babam...sinirli mi? yoksa eh işte mi? ...
Para istediler okuldan yine... Nasıl diyeceğim Babama para diye...
Biliyorum önce kızar ama...
Mahcup etmez çocuklarını asla... Cüzdanı bomboş... Cebi delik-deşik bile olsa...

Anneee... "patates kızartmasıyla bide köfte yapsan"...
Ablamda niye hep bana söyletir ki bunları hiç anlamam...
-Annem seni kırmaz, sen söylersen yapar öyle diyor ablam...

Offf yaa! sabah erkenden bağa gidecekmışiz...
Bağda biraz iş varmış hem de piknik yapıp eğlenecekmışiz...
Allah'ım bi araba parası nasip etse de şu bağa gitme işi de işkenceden zevke dönse...
Ne güzeldi değil mi anne? eskiden...
Hep beraber olurduk, çoluk- çocuk, büyük -küçük... amcamlarla bile gelirdik bu bağa...
Ağaçlardaki meyvelerin tadı, öten kuşların sesi bile bir başka olurdu o zamanlarda...
Dedem... ne zaman Hakk'a yürüdü...
Sanki, sihirli kötü bir el... bütün neşemizi aldı götürdü...
Ne bağa gelmelerin ne de bayramların bir zevki kaldı artık...
Hem... Dedem... biraz daha bizimle oynamadan niye? hiç dönmemecesine buralardan göçtü...

Ağabeyim soruyor mu anne? ...
Kirazlar çiçek açtı mı? ...ya da Çavuş üzümleri ne âlemde? diye...
Kirazlar, çiçek açalı çok oldu değil mi? anne ...kızarıp tatlandılar bile...
Çavuş üzümleri de daha da azalıyor her geçen sene...
O gurbette... Biz memlekette...
Bu hayat ne zamana kadar gidecek böyle anne? ...

Biz mi? hayata küstük..Hayat mı bize sırt çevirdi bilmem...
Neden? büyüdükçe hayattan zevk alamıyor insan anne...

Heem... büyümek istediği mi de kim söyledi ki...
Zaman nasıl geçerse geçsin... Bana ne, ben küçüğüm yine de...

Çocukluğumu geri istiyorum ben anne...
Doyasıya hayatı baştan yaşamak...
Dedemle pencerenin önünde oturup "tahmincilik" oynamak...
Babamın işe giderken peşinden koşup "-Baba beni de götür" diye ağlamak...
Kepir pınarında saatlerce sıraya girip akşam çayı için testilere su doldurmak...
Çıkmaz sokağın girişinde durup okuldan gelen öğrencileri seyretmek, ablamın çantasını taşımak...
Sabah'ın kör saatinde bile erkenden kalkıp bağ yollarına düşüp, üzüm toplamak...
Ağabeyimin yatılı okuldan gelmesini beklerken sabırsızlanmak, yerinde hiç mi hiç duramamak...
Karşı komşumuz Atiye yengeyle yarım yamalak konuşarak ona "öçbelik" yapmak...
Oynarken düşmek, "uf" olan ayağımın acısını sana koşup sarılarak unutmak...
Uyuyormuş rolü yapıp ablamın gerçek sevgisini bir kez daha uyumadan önce duymak...
Bakkal Yetim'e gitmek, ekmek'ten artan paraya kutu içinde satılan gofretlerden almak...
O gofretleri oturup kaldırırma, katlarını tek tek ayırıp, yavaş yavaş yemek, gofret yemenin tadını doyasıya çıkarmak...
Patlayan plastik topum için oturup yine ağlamak, kumbaraya para biriktirip,gidip mahalle bakkalın'dan yeniden o top'tan almak...
Babamın benim için kızak yapmasını seyretmek, çocuk olmanın dokunulmazlığıyla saatlerce sokaklarda o kızakla kaymak...
Akşam bitkin düşüp geç vakitte ertesi günün ödevini hatırlamak, ablamın zorla ödevimi yapmasını sağlamak için uğraşmak, yalvarmak, ağlamak...
Eve geldiğimde kapıda yabancı bir ayakkabı görüp, dedem mi? acaba diye heyecanlanmak...
Türk filmlerinin olduğu günleri sabırsızlıkla beklemek, filmle birlikte gülmek hatta ağlamak...
Daracık, taşlı sokaklardan yürüyüp misafirliğe gitmek, evin çocuklarıyla "elim elin üstün de" diye oyunlar oynamak...
Halıların üstündeki çizgileri yol yapıp "arabacılık", sandalye'lere ters binip "atçılık" oynamak...
Sonra yorgun düşüp uyuya kalmak, Babamın kucağında eve doğru yol almak...
Başucumda seni üstümü örterken tekrar görmek ve senin o görüntünle öylece, huzurla uykuya dalmak...

Anne, ben...
Çocukluğumu son kez yaşamak ...
Doyasıya,dolu-dolu yaşamak istiyorum...

Hem... ne olursa olsun...
Zaman... bütün acımasızlığıyla yüzüme de vursa,ben senin küçüğün değil miyim?
anne...

21/06/2004

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Dilim Varmaz Söylemeye...

Allah'ım ...
Şüphe yok büyüklüğüne,
Affedicisin...
Birsin...
Yalnızca sen bilirsin...

Kulluk mudur yaptığım bilmem? ...

Sabır ver şu deli yüreğime...
Tutulsun dilim,
Söylemesin bildiğimi her yerde...
Görmesin gözüm,
Akıtmasın gözyaşı her olan bitene...
Kırılınsın ayaklarım,
Koşmasın her dara düşene...
Duymasın kulaklarım,
Her feryat edeni de...

Kimin ne hali varsa görsün...
Kim ne ederse etsin...

İster fuhşiyat kol gezsün...
İster komşum inim inim inlesin...
İsterse gençlik hepten ölüme gitsin...

Olsun felaket...
Kopsun kıyamet...
Uzayan bu film artık bitsin...

Diyemem...
Dedirtmem...
Dersem...

? ? ? ? ? ? ?

Sonumuz ne olur?
Allah'ım sen koru! ...
Dilim varmaz söyleyemem...

16/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Doğru mu?

Ard arda geçmiş yaşlı yaşlı insanlar,
Üç kuruş için ne yazık ki,ip gibi sıradalar.

Kim dur! der acep? bu çirkin görünüye,
Bu yaşta bu sıra,sorarım,niye?

Buna are bulmayanlar,bilmiyorlar mı? sonunu,
Nacizane soruyorum bu yaptığınız doğru mu?

05/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Dokunmayın bana

Dokunmayın bana bugün...
Çok kötüyüm...
Yalnızlığımın baş başa kalayım yeter...
Dokunmayın bana bugün...
Çok kötüyüm...
Şu içinde fırtınalar kopan gönlüm...
Huzur ister...
Yalnızlık ister...
Yalnız O'nu ister...
Dokunmayın bana n'olur, çok kötüyüm...
Namerde karşı mert olmalı tek derdim...
Ben mert kaldım da ...
Namerler çoğaldı neyleyim...

Zile /2021

Ali Orhan GÜNAYDIN

Ali Orhan Günaydın

Dünyam

Benim dünyamda paranın yeri yok ki, makam-mevki peşinde olayım.
Benim dünyamda sevgiye,saygıya,insana insan olduğu için değer verme var,
Önemli olan,ne kadar gelirinin olduğu değil!
Helal kazanıp kazanamadığıdır...

Yetişemedim,geri kalmışım.
Dünya değişmiş haberim yok?
Artık,kişiliğe değilde kağıt parçasına önem verir olmuş insanlar...
Ama şu kocaman dünyadaki benim küçük dünyamda hala, paranın itibarı değil,parası olmayan,
İtibarlı insanların, itibarı var...

Biz atadan,
'Kul'a kulluk değil,yalnızca Allah'a kulluk,
Kuldan utanıp,Allah'tan korkmayı' öğrendik...

Ali Orhan Günaydın

Düşün! ...

Düşün! ...
Bir sabah uyanmışsın...
Korkuların başa gelmiş...
Herşeyini emanet ettiklerin, ne varsa hiç etmiş! ...

Düşün! ...
Bir sabah uyanmışsın...
Hava karanlık...
Yol karanlık....
Gelecek kapkaranlık! ...

Ya da...

Düşün! ...
Bir sabah UYANDIRILMIŞSIN! ...
Gerçekten uyanmış...Uyandırmışsın! ...

Bütün varlığına sahip çıkıp TÜRK! olduğunu hatırlamışsın! ....

Ali Orhan Günaydın

Eccük Şüpheli Deli...

Adı önemli değil...

Ya Ali – Veli

Ya da Veli – Ali...

Demişler ki ona sen Delisin... hem de Zırdeli..

Oysa ki o ne deli nede Zırdeli,
Bana göre eğitilmiş tam bir beyefendi...

Çok üzölmüş bu olaya...

Soruyordu sağa-sola...

Kime zararım var ki...

Hem söyleyin nerem deli ki...

Kendimce dedim ki ...

İncitmeden teselli etmeli...

“üzölme sen

hem de hiç üzölme...

Asıl sana deli diyenler deli...

En azından senin ki tasdikli...

Onların ki ise eccük şüpheli...”

27/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Ecdadın Evladı! (Olamadık Atam) ...

Olamadık Atam ecdada evlat!
Emanetine bak;
çöreklenmiş yılan sürüsü gibi hainler var
atabilirsen kaldır at!
Ah! titreyip kendine gelebilse bu millet heyhat!
O zaman Atam! nasıl olunurmuş görsün bütün dünya ecdada evlat!

Ey! dinle beni şanlı ecdadın evladı!
Öğren tarihini nasıl titretmiş ecdadın bu dünyayı...

Boş ver! eserse essin rüzgar hepten haince tersten...
Yılma sakın! akıntıya karşı yıllarca kürekte çeksen...
Hatta! bütün dünya bir olup ta karşına geçsede tekten!

Kim durdurabilir ki seni...
Yeter ki....
hakkıyla ecdadın evladı olabilsen...

Zile
19/03/2006
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Eksik Maya...

Tutmadı uykum bu gecede...
yine ayaktayım...

Borç-harç...
İş-güç...
Aşk-meşk...

Çok uzun
hiç anlatmayayım...

Mayası eksik geldi uykumun işte,
anlayın...

Daha ne anlatayım...

26/01/2006 05:30

Ali Orhan Günaydın

En Şanslı İnsan...

Su götürmez gerçek...
En şanslı insan oluşum...
Ne mutlu ki...
Müslüman ve Türk doğmuşum...

18/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Erkek Adam Ağlamaz...

Biliyorum,
Bekliyorsun.
Dolan gözlerimden akacak olan damlaları...

Daha çok beklersin be gülüm,
Sicim gibi akacağını zannettiğin o göz yaşlarını...

Bilmiyorsan öğren...

Erkek adam ağlamaz...

Göz yaşlarını tutar ama...
Yüreğinden akanlara engel olamaz...

21/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Eşini kaybeden adam...

Belki eşine methiyeler dolusu şiirler yazamadı...
Yalnız,
onu o kadar çok sevmiş olacak ki
Yıllarca ona bir bebekmiş gibi baktı...

Kaybettiği gün eşini
Şunları söyledi ...
"Yaşasaydı eğer, bakardım yine
Çünkü o benim Eşimdi..."

Zile 13.03.2019

Ali Orhan Günaydın

Gecelerin Adamıyım...

Ben, gecelerin adamıyım...

sahteliklerden kaçır,
gerçekleri yaşarım...

İşte bu yüzden
ben geceleri yaşarım...

Karanlık bastırırp,gece çıkınca ortaya,
sahte olan ne varsa inine saklanır...

İşte o zaman sahte olan dünyada,
yaşam gerçeğe boyanır...

Sadece gerçekleri konuşur,
gerçekleri yaşarım...

Bu yüzden işte ben,
geceleerin tam kalbinde yaşarım...

Ali Orhan Günaydın

Gelecek...

Gelecekler geldiği zaman,
Hep bir sonraki gelecek, beklenecek.
Sanmaki insanoğlu ömrün zevk-sefa içinde sürüp gidecek,
Bu dünya yalancı dünya elbet birgün sonu görülecek;
Her başlangıcın bir sonu vardır,ölümdür asıl beklenen gerçek!

.....

Beklediğin gelecek her ne ise artık;
Gelmeyecek! ...

Ali Orhan Günaydın

Güzel Gözlüme...(Eşime)

Aynı yerdeyken bile seni özlerken,
Nasıl? hasret çekerim ben!
O güzel gözlerin bana bakarken,
Nasıl? çok özlemem seni,ben!

Ali Orhan Günaydın

Hakları mı? Hakkı mı?

İnsan hakları mı?
Kul hakkı mı?
Artık bir karar verin...

Kul hakkı Allah emri,
Bunu çok iyi bilin...

Ali Orhan Günaydın

Halam(teyzem)

Tepeden gören bir köyde doğdu
Şehr-i Zile'yi...
Bırakın İstanbulu hayal etmeyi...
Zileye bile zor giderdi...
Kırk yıl düşünse bile,
hiç aklına gelmezdi...
Son istirahatgâh olarak
İstanbulun Karacaahmetini...

21.03.2019

Ali Orhan Günaydın

Hangisi? ...

Elele tutuşmuşlar,
yolda iki kişi..
Biri kesin çocuk...
Oldukça yaşlı diğeri...
Büyükler "-yaşlanınca insan çocuktan sayılır" derlerdi...
Kafam karıştı...
Hangisi büyük hangisi çocuk şimdi? ...

20/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın
Ali Orhan Günaydın

Hatıralar var ya...

Ah! deli gönül ah!
Seni çok özledim...
Yollar uzak, inan gelmeyi çok istedim.

Sanma ki unuttu, arayıp sormuyor,
Hatıralar var ya, onlar seni unutturmuyor.

Engel belki yollar, mesafe uzak...

Aç kollarını aç!
bu sefer geliyorum,
Olurda gelemesem, affet beni...

Seni çok seviyorum...

Ali Orhan Günaydın

Hayat Dediğin...

Hayat dediğin ne ki...

Zaman gelir güneş doğar....
Zaman gelir güneş batar...

Hayat işte...

Durduramazsın ki...
Zamanla elinden kayıp akar...

Ali Orhan Günaydın

Hep B?yle Kal K?c?ğ?m...(K?c?k Aşk?ma; Kızıma...)

Hep b?yle kal k?c?ğ?m...
Su gibi saf ve temiz...

Değ?stirmesin seni, ge?en yıllar...

Bulunduğ?un zaman,
kaldığ?ın mekan...

Değ?sede sana dost olan,
onlarca,binlerce ya da milyonlarca insan...

Değ?me k?c?ğ?m,
değ?me sakın hi? bir zaman...

İşte o zaman...
İşte o an...

G?zlerimi kaparken d?nyaya,
mutlu kapatacağ?ım buna inan...

Ne olur? benim k?c?ğ?m...
Hep b?yle saf ve temiz kalsan...

Ali Orhan G?naydın

Hükümsüzdür...

Ağustos'un on yedisinde...

Sıcak bir Perşembe gününde...

Ve...

Saat tam 17:08'de...

Candostum bildiğimle...

Bir daha hiç görüşmemek üzere...

Sona erdirdim dostluğumu...

Hükümsüzdür! ! ! bundan böyle...

Ali Orhan Günaydın

İlan-ı Aşk

Aşığım sana,
Ey! vatan denilen nazlı gelin...
Aşığım,
sana...
Aşığım,
her karış toprağına.
Aşığım,
hürriyet timsali al bayrağına.
Aşığım,
havana,suyuna..
Aşığım,
sana aşık olan tüm canlarına..

Ali Orhan Günaydın
05/08/2014

Ali Orhan Günaydın

İnadına Türk!

Dinleyin beni dağlar,taşlar,ovalar,
Dinleyin y¼rekleri taşlaşmış, maddeleşmiş insanlar

Duyun beni haykırıyorum işte...

İnadına Türk!
İnadına Mutluyum!
Ne mutlu ki hala 'T¼RK'¼M'diyebiliyorum...

Ali Orhan G¼naydın

İnsanoğluna Güven Olmaz (Geçmiş Zaman Olur ki) ...

...Eski Konak'tan Yeni Bina'ya Nasihat...

Hey gidi dünya hey...
Yıllar da ne çabuk geçiyor,
hissettirmeden su misali...
Sanki dünmüş gibi...
Sahibim buraların hatırı sayılır eşrafındandı,
huzur içinde yatsın...

Eh! ...yaşlandık artık,
Böyle giderse, benim de yıkılma vaktim,çok yakındır...
Zaten belim bükülmüş büküleceği kadar...
Dün basamaklarımdan biri daha kırıldı...
Günden güne daha da yıpranıyor, engel de olamıyorum çöküyorum...

Şuna bak şuna nasılda şımarıyor,
Hani derler ya "küçükler saygısız olur,büyüğünü geçer" diye...
Buda öyle işte...

Evlat...
Şöyle bir yaklaş da beni bir dinle...
Bir şeyler öğren hiç değilse...
Senin o kurulduğun yerde çok daha güzel ve heybetli bir konak vardı...
Nelere şahit olmamıştı ki o konağın kerpiçten olan duvarları...
Konaktan mı? yoksa içinde yaşayanlarından mı?
Daha bir çocuksu olurdu evin küçüklerinin şen kahkaları...
Görüyorum ki boylu poslusun...
Dilerim ki bu dünya, sana daim olsun...

Yalnız unutma...

İnsanoğluna güven olmaz...

Tarih nedir bilmez...

Eskiye hürmet nedir bilmez...

Kendini şimdiden hazırla,

Gün gelir devran döner senin bu kurulduğun yere
başka binalar türer...

Senin burada olup olmadığını
Tarih bile inkar eder...

31/06/1997
Kastamonu

Not: Fotoğraftaki eski ev bir Zile evidir...

Ali Orhan Günaydın

İtiraz...

Namaz ve Müzik

Tam durmuşsun huzura..
Sorma,
Kapılmışsın ki bir huşuya...
Birden başlar bir curcuna..
Ya mastika..
Ya Kâbe'nin yollarına...
Bırak be kardeşim..
Ya şunu bir öğren..
Ya hiç taşıma..
Mübarek bizi de günaha sokma...

Zile

Ali Orhan Günaydın

Kaç Yolculuk? ..

Sabah saat yedi civarı...
Aylardan Ocak ayı...
Yağmurlu bir hafta sonunda...
Otobüs beklemekteyim, olmayan durakta...
Düşündüm bir an...
Ömrüm varsa...
Kaç yağmur,
Kaç yolculuk daha olacak hayatımda...

20/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Kader...

Küçük insanın küçücük omzuna birer birer...
Geçim denilen, ağır hayat yükü biner...
Niyet her şeye isyansa eğer...
Uğraşma derim, neye fayda eder...

Gönül der, gönül hep ister...
Bitmez, tükenmez dilekler...
Üzülme Kaderdeyse olur birer birer...
Hepsi Allah'tan(C.C) hepsi Kader...

Kalbimden yansır, dilim der...
Bak gör, Yunus ne söyler...
Yaratandan ötürü yaratılanı der...
Yeter ki sev, gönül asıl bunu ister...

Zaman geçer, zaman biter...
Ömür hep isyanla, istemekle geçerse eğer...
Etme derim, senin olan sana zaten yeter...
Hatta olanla yetindiğin gibi olmayana da sen ver...

Zile
24/12/2006
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Kara bulutlar ve Bayrak...

Üstümüzde dolaşsa da kara bulutlar...
Yarınları bakacak umudumuz hep var...
Dalgalan!
Al bayrağım!
Dalgalan!
Sen dalgalandıkça
Ne gam var...
Ne yeise düşmek var...
Dalgalan!
Al bayrağım!
Dalgalan!
Sen dalgalandıkça
kalmaz,
dağılır kara bulutlar...

Zile 28.02.2019

Ali Orhan Günaydın

Kaybettim İçimdeki Dostumu...

Yıllar sonra tekrar uğramıştı bana..
Günlerce hasbihal ettik,dertleştik kahvehane masalarında,
Yudumladığım ayın tadı,
Tenefüs ettiğim havanın kokusu bile bambaşka olmuştu onun yanında...

Habersiz geldi...
Geldiği gibi haber vermeden de çekip gitti.

Kaybettim içimdeki dostumu...

Dalından zorla koparılmış bir yaprak gibi,
Yapayalnız bıraktı beni...

Haber saldım tanıdıklara,dört bir yana gören bulan var mı?

Çaresiz kaldım,peşini bıraktım.

şimdi aradığım başka...

Benim gibi aradığını bulamayan, başka dostlarda var mı?

Ali Orhan Günaydın

Kınalı Ali Destanı...

SEVGİLİ DOSTLAR KINALI ALİ DESTANI ADLI ŞİİRİME GÖSTERİLEN İLGİDEN SON DERECE MUTLU OLDUM...ÖZELLİKLE YENİ YETİŞEN NESLİN BUNU OKUMASI AMAÇLARIMDAŖ BİR TANESİYDİ...OKUL PROGRAMLARINDA KÜÇÜCÜK DİMAĞLARIN YAPMIŞ OLDUĞU MİZANSENLER BENİ SON DERECE MEMNUN ETTİ...MESLEKTAŞLARIMA VE YETİŞTİRDİKLERİ ÖĞRENCİLERİNE TEŞEKKÜR EDİYORUM...
YALNIZ TAKDİR EDERSİNİZ Kİ KİŞİLER(ŞAİRLER VE YAZARLAR) İŞİMLERİ ZİKREDİLDİKLERİNDE DAHA DA MUTLU OLURLAR.....ARZUM ODUR Kİ...BUNDAN SONRAKİ ESER KULLANIMLARINDA ESER SAHİBİNİN ADININ SÖYLENMESİ ŞAİR VE YAZARLARINDA ONURE EDİLMESİNİ SAĞLAYIP,BUNDAN SONRA KOYACAKLARI ESERLERE İLHAM KAYNAGI OLACAKTIR..SAYGILARIMLA...
E-POSTA:aogunaydin75@gmail.com
CEP TEL:0542 265 9951 .....

Komutanı sormuş Kınalı Ali'me...
"-evladım! adını ve memleketini söyle...
Cevaplamış bizim Ali "-Adım Ali'dir komutanım, memleketimse, Tokat'ın kazası Zile...
Sormuş komutanı tekrar "-yavrum! saçlarının bu hali ne?
Neden bu halde?...
Demiş ki Ali'm "-bilmem ki komutanım saçlarım neden böyle?
Anam işte kınalayıp böyle gönderdi beni cepheye...

Çok garipsemiş bu durumu komutan ve diğerleri...
Önce alaya alınmış bizim Ali'nin saçlarının kınalı hali...
Sonra düşünmüşler acaba nedir bu saça kına yakmanın hikmeti? ...

Yazılmış bir mektup Ali'nin memlekete..
Sormuş Ali "-ana saçlarımı kınalayıp neden gönderdin beni cepheye"...
Eklemiş "-sakın ha! ana kınalayıp gönderme cepheye kardeşim Ahmet'i de"...
Mektup gönderilirken memleketi Zile'ye...
Bizim Kınalı Ali 'de güle oynaya gitmişti diğer yiğitlerle cepheye...
Daha doğrusu sevinç çığlıklarıyla ölüme...
Gitmişti ya ölüme, şehit haberi tez gelmişti cepheden geriye...

.....
Şehit düştükten sonra gelmişti mektubu da eli öpülesi anasından...
Diyordu ki"-yavrum, kınalı kuzum sakın üzülme, üzülür yoksada anan...
Töremizdir öğren üç şeydir bizde kına yakılan...
— yakılır gelinlik kıza, kurban olsun ailesine diye...
—kurbanlık koça Allah'a kurban olsun diye...
Birde...
—askere gidecek yiğitlere...
Vatana Kurban olsunlar diye...

Kurban ettik, seni vatana oğul!
Söyle ki herkese...
"-Anam, kurbanlık göndermiş beni cepheye"...

"Vatan hep sağ olsun" diye...

Not:Bu şiiri yazarken Murat Çabas beyefendinin 20/02/2005 tarihli (Kınalı Ali Destanı)

adlı yazısından etkilenerek yazdım..

17/03/2006
Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Kırk..

Bulunca yaş kırkı..
Kırtan şaşmamalı..
Kılı kırk yarıp,
Kırlara karışmalı..

Zile 09/02/2019

Ali Orhan Günaydın

Kim Kurtaracak Bu Yurdu? ! ! !

Zalimin zulmü kana bularken dünyayı...
Sorarım isyanda mısın?

Mertsiz illet sürüsü sararken gençliğin etrafını...
Sorarım ne yaparsın?

Satılırken ata yadigârı, şehitler diyarı vatan toprağı...
Sorarım uyurken rahatta mısın?

Türklük rafa kalktı, Müslümanlık unutturuldu...
Senin olmayan sana nasılda yutturuldu...
Beslediğın kargalar azdı kudurdu...

Sorarım kim kurtaracak bu yurdu...

Kanım çekildi, nutkum zaten durdu...
Sabrım sınıra dayandı, gözlerim bulutlar gibi dolu...
Bir dünyalık canım var oda vatan borcu...

Sorarım kim kurtaracak bu yurdu...

Ararım aradığımı gece gündüz, kesmiş çakallar yolumu...
Çare, bilirim yaratanda, yalvarırım ellerim açık semaya doğru...
Medet Ya Hakk! Salihler aşkına, şehitlerin kanına bu yurdu koru ...

Bilirim sensin...
Kurtaracak bu yurdu...

09/04/2006

Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Kimbilir?

Her zaman seven ben olacağıma,
Birazda sevilen olsam.
Kimbilir?
Belki dünya ve insanlık daha güzel olur,
Güneş ve ay daha parlak doğar...

Ali Orhan Günaydın

Kolay mı?

Öyle kolay mı? Her şeyden vazgeçmek...
Onca emeğin üstüne bir bardak su içmek...
Kolay mı? ..
Bir köşeye çekilip olan biteni seyretmek...
Ya da...
Kader işte deyip haksızlığa boyun eğmek...
Değil! Değil elbet...
Ali Orhan Günaydın

Korkularım..

Korkularımız vardır,çocukluğumuzdan beri gelen...
Zaman zaman kabus olur çöker üstümüze...
Oysaki,küçülür zanneder korkuları insan büyüdükçe...

Aksine...

Birgün ansızın çalar kapıyı...
Dinlemez hem de ne bayram ne de seyran...
Alıp götürmektir tek amacı yıllardır içinde dağ gibi büyüttüğün korkularını...

Korkular mı?

Sevdiğini kaybetmektir aslında...
Kaybedilen yar olur bazen...
Bazen Ana...
Bazen de...
Evin direği,

BABA! ! !

Zile 26.12.2012

Ali Orhan Günaydın

Korkum Var Benim...

korkum var benim...

kuzu gibi davranan milletten...

korkum...
yalanı - dolanı, ak'ı- kara'yı ayırt edemiyenlerden...

korkum...
bir gün ezan sesi yerine...
uyanmak güzel memleketimde,çan sesleriyle...

korkum...

korkak davranmak
şanlı tarihim varken....

Ali Orhan Günaydın

Küçük Kızımın Büyük Duası...

Kızım Ayşe Feyza...
Daha, iki buçuk yaşında...
Annesi bırakınca onu yatağına...
Hemen kalkar telaşla...

Gözlerinin içi güler...
Ve tebessümlerle yarım yamalak şöyle der:

"- Unuttuk anne, yapmadık dua"
Sonra koyar dirseklerini beşiğinin korkuluklarına...
Açar ellerini de dua için semaya...
Ve su sözler bal olup damlar küçücük dudaklarında
"-Allah'ım beni koru...
Beni iyi insanlarla karşılaştır..."

Benimde gözümde...
Göz bebeğimin sözü yüzünden, süzülür yanağıma bir bir damlalar...
Ve kızımın duasını ancak şöyle tamamlar:

"Bende yalvarıyorum Allah'ım çaresizce...
Aciz bir kulunum sadece...
Şu son zaman-ı ahirde...
Ne olur en son günde bile...
İyilerle karşılaştır Ayşe'mi, Ayşelerimi de"...

Not: Yukarıdaki yazılı olan kızımın duasını hiç oynama yapmadan yazdım,diğer yazdıklarımaya uysun diye bozmadım...

Zile
24/12/2006
Ali Orhan Günaydin

Ali Orhan Günaydin

Layık Değilmişsin! ..

Seni sevdim...
Sevmiştim...
Sevebilirdim...
Uğruna bir bilsen,neler feda etmiştim,
Hata bendeydi,sevip söylememiştim.
Söyleyemezdin...
Çünkü ben,sadece seni sevmiştim,
Söyleyemezdin,
Çünkü sen,hayalimde çok büyüktün, erişilmezdin.

Söyle! ...

Senin de diğerleri gibi olduğunu nereden bilirdim?
Dedim ya!
Hata bende,çünkü seni saf duygularla sevmiştim.
Yazık ki giden gençliğime,
Yıllar sonra...
Anladım ki ben sana değil,
Sen bana layık değilmişsin! ...

Ali Orhan Günaydın

Mahkum!

Ŗu insanlık denilen sel'in içinde
Bir yağmur damlası kadar yalnızım
Her anım sensiz geçtikçe
yalnız kalmaya mahkumum! !

Ali Orhan Günaydın

Mangal Yürek

Bilmem ki neyleyek..
Nasıl edek? ..
Nasıl etsek de söndürsek....
Yandı bi kere bu yürek...

Yandı yürek...
Yandı yürek...

Bu yüreğin yanması gerek...
Yandıkça büyümesi gerek...
Kor olup düşmesi gerek...

Yakması gerek...
Yakması gerek...

Mangal yürek olmak gerek...
Düştüğü yeri kavurmak gerek...
Öyle ki cihanı sarmak gerek...

Yürek gerek...
Yürek gerek...

Korkusuz olur kor olan yürek...
Ürkütemez ne top ne de tüfek...
İster ki hep, Allah(C.C) yolunda toprağa düşsek...

Şehit düşsek...
Şehit düşsek...

Vatan için şehit düşmek gerek...
Yan gelip yatıp sattırmamak gerek...
Satanı...Satmak gerek...

Olmadı gömmek gerek...
Olmadı gömmek gerek...

Adım Ali, hani var ya aslan misali...
Bir yürek var ki, mangal gibi...
Yan gelip yatmak mı? varken satan birileri...

Doğru ya! !
Uyumamak gerek...
Uyanık olmak gerek...

Uyumamak gerek...
Uyanık olmak gerek...

.....
.....

Ali Orhan Günaydın...
08/10/2006

Ali Orhan Günaydın

Maske...

İnsanlar sahte gülücüklerle bezenmiş, maskelerini takmışlar...

Komşum aç-susuzmuş,
Dayım hasta yatıyormuş,
Annemse için için ağlıyormuş,

Bana ne!
Benim insanlığımı almışlar...

Ali Orhan Günaydın

Mescid-i Aksa'nın Son Neferi

1

Ey! Yücelerin yücesi, Ulu Allah'ım...
Aciz bir kulun olarak senden dileğim,
Şehitlerden say tüm neferlerimizi.
Budur ancak emelim.

2

Zalimin zulmü kol gezerken fani dünyada...
Feryatlar figân olup yükselir arş-ı âlâ' ya...
İşte!
Yine, böyle bir zamanda,
Seslenir elli üç askerine Kolağası Mustafa.

"Yiğit evlatlarım! Mescid-i Aksa emanetimdir sizlere.
Sakin ola! Terk etmeyin onu iyi bakın kutsal emanete.
Dilleğim odur ki! Küffar postalı değmesin ilk mescidimize."

Aslanlarım!
Gözüm arkada kalmasın diye,
Yüce Allah'a emanet ettim sizleri de.

Elli üçü birden cevap verir:
"Emredersiniz kumandanım!
Emriniz baş üstüne!"

Bu söz üzerine,
Yıllar geçer bir biri üstüne..
Ve elli iki yiğit kavuşur Yaradanına onun izniyle.

Senelerce, "Vatan" hasretiyle,
Zemheriyi yaşamıştır, hep gönüller.
Dilde "Tekbir".
Kalpte "İman".
Gönülde "Vatan".
Bir de...
Boram boram hasret kokan, Anadolu'dan türküler...

Son nefer ise...
İğdirli Onbaşı Hasan kalmıştır kutsal şehir Kudüs'de.
Bir ömür geçer fakat terk etmez nöbetini.Bir gün bile...

Adaletsizdir günler.

Acımasızdır seneler.

Dilde ise
Gene,
Boram boram hasret kokan o Anadolu'dan türküler...

Tüm bunlardan sonra ona kalan ise
Kıraç topraklar misali,
Kavrulmuş bir deri kalıntısı.
Ve üzerinde sayısız- saygısız çizgiler...

Bu minval üzerine...

Deli derler.
Meczip derler.
O ise aldırılmaz hiç birine.
Sadece...
Vakur bir şekilde,
ufukları gözleyerek dimdik! Ayakta! Nöbetini bekler...
Çünkü o, gönlünde "VATAN" ,
kalbinde "İMAN" ,
dilinde "TEKBİR" olan bir Türk neferidir.

Terk etmez asla, Mescid-i Aksa'yı verdiği söz üzerine.
Hem de son nefese...

3

Bak!
Sana sesleniyor,
İğdirli Onbaşı Hasan!

Evlât!
Nedir bu düştüğün yeis?
Nedir bu sen de ki gam?

Neden düşmüş omuzların?
Neden dik durmuyor kafan?

Öyle...
Bakıp durma afaka.
Arama boşuna kahraman.

Yapman gereken tek şey...

Al eline bir ayna.
Ve
Bak karşında durana.
İşte!
Aradığın kahraman duruyor karşında.

Zile 15.04.2019
Ali Orhan GÜNAYDIN

Ali Orhan Günaydın

Mevsimler Savaşırken Bir Başka Sevdim...

Ben ...

Ne
sonbaharda ki kurumuş yaprakların verdiği o aşk havasında...

Ne
kışta lapa lapa yağan karların altında...

Ne
ilkbaharda açan rengârenk çiçeklerin güzelliğiyle,
bambaşka atan kalbin heyecanıyla...

Ne de
o insanın içini ısıtan yaz havasında...

Seni sevdim...

Ben seni...

Hep mevsimler savaşırken
daha bir başka sevdim...

05/03/2004

Ali Orhan Günaydın

Millet!

Şehidine sahip çıkmayan Millet!
Zengin olsa Ne olur? Helak olsa Ne olur?
Ruhunu kaybetmiş Millet!
İlerlese Ne olur? Yerinde saysa Ne olur?
Dinini yaşamayan Millet!
Haram yese Ne olur? Yemese Ne olur?
Vatanına 'toprak'diyen Millet!
Milletim dese Ne olur? demese Ne olur?

Ali Orhan Günaydın

Minik ayaklar ve yağmur...

Gökyüzünü sarmışken gri tonlu kasvet bulutları...
Islatıyor sokağı ,ınceden yağın yağmur damllaları...

Yerler ıslak,gökyüzü bulutlu
ve insan umutsuz da olsa...

Bir sihir dağıtıyor o kasvetli havayı...

Su birikintisine "şıp şıp" diye basan minik ayaklar,
ve o ayaklara eşlik eden şen kahkahalar...

Zile 16.03.2019

Ali Orhan Günaydın

Ne Var?

Zalimlere cehennem,
Müjde! iyilere cennet var.

İstemeyene ondan,
İsteyene bundan var.

Hayat kısa dedik,
Zamana da dar.

Bir hesap yap, çık bakalım,
Elde avuçta kalan, ne var?

04/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Nesil

Tarihine,atana sahip çık! İnkâr etme evlat.
Doğru bilgi, senden sonrakilere kalsın, nasihat...

Şu nesile bak,atasına küfrediyor bilinçsizce,
Ātasını tanısaydı,utanır mıydı? Hakikati öğrenince...
31/06/1997

Ali Orhan Günaydın

Nevruz...

Bugün...
Güneş dağların ardından bir başka doğdu sanki!
Ve gün...
Baharı müjdelercesine gülümsüyor bizlere...
Mutluluk ve sevinç aşıyor,gelen yeni yüzüyle...
Hoş geldin Nevruz...
Hoşluklar getirdin evimize,milletimize...
Hoş geldin Nevruz...
Çocukların neşesine...
Hoş geldin...
Doğanın sesine ve rengine...

Zile-2006

Ali Orhan GÜNAYDIN

Ali Orhan Günaydın

Nisan Yağmurlarının Altındayım...

Oturmuşum bir banka düşünüyorum...

Yağmur bulutlarından dökülen damlalar ıslatıyor,
taşlı sokağı ve kaldırımları...

Sensiz bilmem kaçınıcı oturuşum bu banka...
Sensiz bilmem kaçınıcı oluşum bu eski sokaklarda...

Kaç gün, kaç mevsim geçti...
Güneş yüzünü hiç göstermedi...

Düşünüyorum...
Düşlüyorum...

İssiz bir parkta bir başımayım...

Sensiz Nisan yağmurlarının altındayım...

10/04/2006

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Ondan Çok Korkuyorum! ! ?

Onu hafife almadığım için hayatla hiç anlaşıyorum...
Anlamıyor ki beni,
anlatamıyorum...
Farkındayım...
Oyunu kuralına göre oynamıyorum...
İstedığı sadece sahte gülücükler benden, hissediyorum...
Yok yapamıyorum...
Aslında ondan çok korkuyorum...
Korkuyorum o yüzden acımasızca saldırıyorum...
Bir gün sonsuza kadar galip gelecek
Biliyorum...
Sadece...
Hazırlıksız yakalayacağından korkuyorum...

17/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Otuz İki Yaş Hatırası...

Hayat; sanki bir tren yolculuğu...
Her istasyon ayrı bir yaş...
Her yaş, yaşamla ağır bir savaş...

Uzun uzun baktım, elimdeki son vesikalık resmime...
Her geçen günün, daha da acımasız olduğunu gördüm gözlerimle...

Çok değil! bundan bir önceki resmimle...
Karşılaştırıyorum şu anki halimi derin bir düşünceyle...

Meğer hayat bana da acımasız davranırmış...
Meğer o on yedilik halim hiç kalmazmış...

Düşünüyorum da...

Ne çok beklemiştim o on yedinci yaşımı...
Sanki hiç gelmeyecek sanmış...
Onyedi'nin üstüne kurmuştum hayal defterimin hesabını...

"- En güzel yaş on yedi" derdi çünkü babam...
"-On yedi oğlum! İnsanın en diri en güçlü olduğu zaman"...

Ve ben...

Bu söz üzerine...
Dalardım tatlı düşüncelere...
Hep on yedi yaş hayaliyle...
Belki de her gün on yedi milyon kere...

Ah! Babam, o zaman, neden söylemedin on yedi'nin bu kadar kısa süreceğini...
Neden söylemedin yılların göz açıp kapatıncaya kadar çabuk geçeceğini...

İnsan bilmiyor tabi geçen zamanın o an değerini...
Her genç yaşın paha biçilemez olan kıymetini...

Ben eski ben değilim, zaman da eski zaman...

Oysaki ben değil miydim?
Saatlerce aynanın karşısında kendine hayran hayran bakan...
Ben değil miydim? Başkalarınca hayran kalınan...
Ben değil miydim? Ailenin en küçük çocuğu olan...

Elimde son çektirdiğim vesikalık resim...
Sesleniyor bana adeta...
"-Artık sen, on yedi'lik delikanlı değilsin! "...

Hayatı anlayabilmek için önce, otuz yaş devirmek gerekiyormuş sanki...
Söylemeden başka birileri...
İnsan gerçekte yüzleşmeli...

Artık benim yaşıım değil! On yedi...
Hatta daha da, cesaretle üzerine gitmeli...
"On yedinin üstünden on beş koca sene de geçmiş" diye söyleyebilmeli...

Elim de son çektiğim küçük bir resim...

Orta yaş vesikası...

Otuz iki yaş hatırası...

Zile
18/12/2006
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Oynamıyorum Hayat..

Oynamıyorum bir daha senle hayat,
Küsüm işte,
Bu kadar olmaz, kırılmaz insanın ümidi her işte,

Ver! misketlerimi,
Al! bende ki istediğini..

Küstüm,
Görürsün.

Bir daha istesende,
Senle oynamam ki ...

04/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Oyun Havası Hey On Beş'li...Çanakkale,Yemen, Sarıkamış ve Bugün Üzerine...

Hepimizin bildiği bir türkü vardır;

"Hey On Beşli On Beşli" diye..

Hatırladığınız değil mi?

Hani düğünlerde,sazlı sözlü eğlencelerde dayanamayıp ritmine kalkıp oynadığımız...

Hani unuttuk ya...

O bir ağıttır...

Hani Çanakkale'ye, Yemen'e daha bilmem nice yerlere giden

Kınalı Ali'lere, On beşli tertiplere yakılmıştır...

Hani peşleri sıra ağlayan analar, bacılar o ağıtı yakmıştır...

Düşünün! Çanakkale Destanı zamanı, yıl 1915...

Gidiyor birbiri ardına On sekizlik gençler! Doğumları Hicri 1315...

Değirmen olmuş sanki nesil öğütüyor o yaman Yemen ve Çanakkale...

Ve kaçınılmaz gitme vaktidir artık On beşli tertiplere...

El insaf! ..

Biraz olsun Dikkat! ...

Zaman neleri unutturmuş insana...

Yakılan ağıtı bile ne hale getirmişiz baksanıza...

Belki Cepheye gidenler...

Çocuk yaştaydılar...

O yüzden belki de güle oynaya gittiler...

Nerede aksaklık var, anlamak mümkün değil!

Ar damarımız çatlamış kesin! Yoksa başka şekli hiç mümkün değil!

Unuttuk tabii! Sarıkamış'ı, Çanakkale'yi, Yemeni ve daha nicelerini...

Unuttuk! Vatan uğruna can veren yüz binlerce şehidi...

Unuttuk! Ağıtları yakan anaları, bacıları, nineleri ve ümitsizce yâri bekleyen körpecikleri...

Unuttuk! Özümüzü, kimliğimizi...

Unuttuk! Bizi biz yapan değerleri...

Unuttuk! Her şeyimizi...

Ve şimdi...

Hayasızca oyun havası haline getirdik!

Ağıt olan türkümüz "Hey On Beşliyi"...

Rahat yatıyorlar mıdır acaba?

Bu topraklar uğruna...

Genç yaşında...

Can verip yatan şehitlerimiz...

Peki siz! Rahat mısınız?

Dününü unutup zevk-i sefaya dalan...

Hey On Beşliyi bile içki sofralarına meze yapanlar...

Rahat mısınız? Kimlerin sayesinde nefes aldığını unutanlar...

Rahat mısınız? Şehit torunlarıyız diyerek orda burda gezip dolaşanlar...

Ya siz!

Uyurken Rahat mısınız?

Savaşmadan dilini, dinini, kimliğini kaybeden gençliğimiz...

Rahat mısınız?

Milli Marşını bile hak ettiği şekilde gurur ve şuurla söylemekten aciz...

Varlığının nedeni Milli Bayramlarına, törenlerine önem vermeyen,

katılmaktan zül duyan ruhsuz, hissiz yetişen ezberci geleceğimiz...

Ve siz!

Bu topraklara gâvur eli değmesin diyerek toprağa düşenlerin torunları...

Sorarım nasıl bir duygu? Ecdada evlat olamamak...

Nasıl bir duygu? Savaşmadan teslim olmak...

Nasıl bir duygu? Kendi özüne yabancılaştırmak...

Düşündünüz mü hiç? Sarıkamış'ı...

Düşündünüz mü? Aralık ayında düşen karların yürekleri neden bu kadar yaktığını...

Ya da...

Düşünmek için uğraş verdiniz mi hiç?

Çıktınız mı? Buz kesen bir havada dışarıya...

Çıktınız mı? Olmadan üstünüzde hırka, bot, parka...

Yaptınız mı? Bir gün bile olsa...

Kapatıp gözlerinizi...

Hissettiniz mi? O ölümün soğuk nefesini...

Ürperdi mi içiniz düşündükçe?

Şahadetlerini beklerken, son nefesini vermek için kendine yer arayan şehitlerimizi...

Anlardık belki o zaman...

Donarak şahadete eren kayıp neslimizi...

Anlardık belki...

Vatan ve Millet sevgisini...

O sevginin neler yaptırabileceğini...

Anlardık o zaman...

Ağıtlara nasıl önem verileceğini...

Anlardık belki...

Son kez kaparken dünyaya gözleri...

"Vatan! Sağ olsun" diyebilmenin, demenin o müthiş erdemini...

Zile

Ali Orhan Günaydın

30.12.2006

Ali Orhan Günaydın

Oyuncak...

Vazgeçemediğim bir oyuncağım vardı...
Derme-çatma tahtadan,
Tekeri bilyeden,
farları gazoz kapağındandı...
Onu yapan koca yürekli bir adamdı...
O adam...
Babamdı...

06.03.2019

Ali Orhan Günaydın

Ömürsün Sende Ölüm

Ömürsün valla ölüm sende,
Gelmeden önce haber verilmez mi?

Şu kısa süren ömürde,
Son isteğın nedir? denmez mi?

03/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Önce Seveceksin.

Önce, sevmeyi öğreneceksin. Yalnız öyle sloganvari klişe sözlerle öğrenmeyeceksin. Kalbin olacak işin içinde, vicdanın devrede olacak. Hani diyorlar ya neydi adı "empati"... İşte onu damarlarına kadar hissedeceksin mesela. Aslında biliyor musun sevmem böyle yabancı sözcükleri. Ama sevmekse meselemiz ne yapalım onu da seveceksin... Baktığında doğaya, Mecnun gibi Ferhat gibi ne bileyim Kerem gibi hatta Romeo gibi bakacaksın.

Dalında ki çiçeğe, böceğe dokunmaya kıyamayacaksın.

Âşık olacaksın mesela...

Taşa, toprağa en güzeli suya âşık olacaksın...

Âşık olacaksın ki seni terk etmesinler diye didinip duracaksın...

Yoksa Maazallah, ortada bıraktılar mı seni...

Dimdızlak kalırsın Alimallah...

Yaşamak için yaşatmak, yaşatmak için yaşamak olmalı bütün meselen.

Yok, etmenin kolay olduğu şu dünyada senin derdin var etmek olmalı esasında...

Hâşâ öyle yoktan var etmek değil benim demek istediğim.

Mesela ağaç dikebilirsin...

Böylece kuş seslerini de duyabilirsin.

Mesela diktiğin o ağacın altına bir kap yemek ve su koyabilirsin...

En azından dili olmayan masumlar sebeplensin diye düşünebilirsin...

Belki de kim bilir kefareti olur bu yaptığın davranışlar, diğer günahlarının...

Her şeyden çok asıl insanı sevmeyi öğreneceksin.

Kaşına -gözüne,

saçına-sakalına-bıyığına,

şekline-şemaline-engeline bakmadan seveceksin...

Cebindeki paraya,

malına-mülküne,

diline-dinayetine-mezhebine önem vermeden seveceksin...

Severken Yunusça seveceksin...

Senden-benden demeden haklıya hakkını Hakk için vereceksin.

Onun adına öyle ahkâm kesmeyeceksin.

Yaşarken cennet kokusu hissetmek ister misin?

Peki, en kolay yolunun ne olduğunu bilmek ister misin?

Ki o cennet kokusu ise bebek kokusunda saklıdır aslında...

Öylesine saf, masum, günahsız bir kokudur ki o, adeta ölmeden cennete götürür seni...

Eğer, samimiyetse aradığın küçük çocukların gözlerinin içine bakabilirsin mesela.

Yalnız bu dünyada o da çok zor be kardeşim.

Büyükler rahat bırakmıyorlar ki çocukları çocuk olabilsin.

Fark ettiniz mi siz de?

Onlar bile artık gülmeyi unuttular...

Sayemizde sevginin olmadığı bir hayata gözlerini açtılar...

Çoğunun duyduğu ilk ses bombaların sesi oldu.

Gördükleri ilk şey yıkım, katliam ve gözyaşı oldu...

Doğu Türkistan'da ki Ahmet,

Filistin deki Ayşe,

Myanmar'daki Süleyman,

Suriye'deki Fatma,

Yemen'deki Hüseyin,

Ukrayna'daki Alina,

Hepsi mazlum...

Hepsi mahzun...
Çocuk olmak nedir unuttular...

Ve yine...
Ne yazık ki Kabil'in çocukları kan ve gözyaşıyla mutlu oldular...

Özellikle...
Dünyanın renkleri solmasın diye olmalı bütün derdin.
Bunun için önce çocuk kahkahaları susmamalı...
Kuş sesleri sarmalı bütün doğayı...
Büyük orkestra şefi olarak mutlaka suyun sesi başköşede olmalı...
Ayrıca bu eşsiz melodiye her çeşit canlı, böcek, hayvan katkı sağlamalı...
Ve böylece doğanın eşsiz senfonisi sonsuza kadar duyulmalı...

İşte bu yüzden...

Önce sevmeyi öğreneceksin.
Yaşamak istiyorsan insanca, sevmek nedir bileceksin.

Ali Orhan GÜNAYDIN
Zile 31.03.2022

Ali Orhan Günaydın

Öt be bülbül!

Ötme demişler ya sana ,neden?
Güya derde dert katarmışsın, öttükçe sen...
Sen öt! yeter ki ben dertlenem...
Senin sesinle dertlenmek ne güzelmiş...

Kaybolup gittin mi gönül bahçemden?
Kandın mı yoksa insanım diyene sen?
Gel de kurban olam,öt yeniden..
Senin sesinle dertlenmek ne güzelmiş...

Öt be bülbül!öt yeniden...
Farkettim ki ,dünya güzelmiş sahiden..
Kör oldu kalbim,görsün yeniden...
Senin sesinle dertlenmek ne güzelmiş...

Şirasını bekleyen bir garip fânîyim adım Ali ...
Öt !ötebildiğin kadar ki unutmayım cenneti...
Gel be bülbül gel! Üzme artık şu fakîri
Seninle dertleşmek ne güzelmiş...

Zile 19.03.2019

Ali Orhan Günaydın

Rüzgar

Duygularımı yazdığım, umutlarımı paylaştığım bir defterim vardı...
Bir esinti oldu,
Defterimin sayfalarını ve unuttuğum duygularımı kıpırdattı.
Peşinden, şiddetli bir rüzgar çıktı,
Defterimle birlikte duygularımı da, umutlarımı da aldı götürdü...
Oysa ki!
Benim duygularım, değil rüzgara, fırtınalara bile yenik düşmezdi...

Yİllar;
Suyun yüzünü unutmuş çorak bir toprak,
Ağaca hasret kalmış kuru bir yaprak gibi,
Banada duygularımı unutturmuştu...

06/05/2001

Ali Orhan Günaydın

Sadık Yar Kara Toprak!

Demiş ya kalp gözü açık Aşık Veysel...

Kara toprağa "sadık yar" diye...

Öyleymiş gerçekte de...

Yapılan onca ihanete...

Kabul ediyor hainleri bile... ..

Kara bağına istemese de...

22/03/2006

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Sessiz Haykırış....

Yapayalnız yürüyorum bu şehrin boş sokaklarında..
Yapayalnız bir ben ve loş ışıklı sokak lambaları...

Gri tondaki yağmur bulutlarının altındayım...

Ne garip hava ve toprak, yaşam ve ölüm arasındayım...

Bu gün ben yine bir başkayım...

Aşk havasındayım...

Havamdayım...

Fakat sessiz bir haykırıştayım...

17/03/2006
Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Seviyorum Bu Şehri...Zile...

Seviyorum bu şehri...
Daracık sokaklarını...
Tarih kokan havasını...
Öksüz bırakılmış kara toprağını...
Seviyorum bu şehrin bakir kalmış insanlığını...

Seviyorum bu şehri,
Olur ya hani...
Harbi!
Delikanlı "Memleket Enayisi" gibi..
Seviyorum bu şehri,
Hatta "Abdal! "misali...

Zile
05/11/2007
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Sevmeli...

Sevmeyi bilmeli...
Sevmeli..

İnsanı..
Hayvanı...
Doğayı...

Bilmiyorsa insan sevmeyi,
yarımdır demektir...
Kişi tamamlamak için kendini...
Önce sevmeyi öğrenmeli...

Zile 07/02/2019

Ali Orhan Günaydın

Sıkıyorsa Yüreğın! ..

Yüreğın sıkıyorsa eğer..
Sevgıme karşılık ver..

Yoksa... ya sus!
ya da çek git!
Artık bir rahat ver...

Benim sevgim ki...
ancak! ölüme kadar sürer...

Ali Orhan Günaydın

Sıra!

Uyuma ey gafil!
Dünya gelip geçicidir.
Hazır ol!
Sıra sende olabilir...
27,01,1997 Pzt.

Ali Orhan Günaydın

Soğuk Çok Soğuk...

Düşmüşüm sabah yola...
Gün yeni yeni yüzünü göstermeye başlamış,
sokak ışıkları yanıyor hala...

Düşünüyorum...

Ne işim var bu saatte,bu soğukta...
Yağan kar.
Yolda ben.
Ve adamın yüzüne şamar gibi çarpan soğuk...

Yürüyorum...

Ayaklarımın altında ezilen kar ve buzların sesiyle,
şarkı mırıldanıyorum...

Kimi kandırıyorum...

Söyleniyorum...

"Üşümüyorum...
Üşümüyorum..."

Birkaç çöp karıştıran kedi, köpek var caddede...

Birde dondurucu soğuğa rağmen,
civılcıvıl öten bir iki serçe...

Soruyorum, kendimce...
Ne işleri var acaba? bu soğukta,bu vakitte...

Bir tebessüm geliyor, soğuğun etkisiyle gerilen yüzüme...

Anlıyorum...
Onlar,eşlik ediyorlar yalnızlığıma bence...

İnsan işte...
Yaşam zor,hava soğukta olsa,
bir güzellik buluyor sevmeyi bilince..

...sevince...

İlerliyorum...

Yağan kar...
Yolda ben...

Hava mı?

Soğuk...

Çok soğuk...

14/02/2006

Ali Orhan Günaydın

Sokul Mehmedim Sokul! ..

(Bu topraklar için Şehitlik mertebesine erebilmiş bütün şehitlerimiz için...)

SOKUL MEHMEDİM SOKUL! ! !

Ay yıldızlı bayrağa sarılmış gidiyor Şehidim...
Ağlamıyor anası diyor "-güle güle Mehmedim...
Ağlamak yok bir kere yemin ettim...
Ak sütümü sana oğul! sonsuz helal ettim"...

Aslan yiğidim,güle güle Mehmedim...
Selvi boylum, kınalı kuzum benim...
Bekle beni kavuşmaktır sana tek emelim...
Bilirsin.. şehitlerle doludur benim asil memleketim...

Güle güle Mehmedim,aziz Şehidim...
Bekle! birgün bende mutlak gelirim...
Mertler kadar kalleşlerde var hayatta bilirim...
Ölüm şehitliktir bizim için, o yüzden hep tebessüm ederim...

Dost bildiğin düşman olmuş çıkmış karşına...
Satmış namusunu çıkmış mertsizler dağlara...
Mehmetler ölmez bilmez mi ki şu garip dünya...
Doğarken baş koyduk biz bu kutsal yola...
Sokul Mehmedim vatan toprağının kutsal kucağına...

Sarı Mehmedim vatan toprağına...
Şüphe yok! Asım'ın nesli olduğuna...
Tabutun giderken Ay yıldızlı bayrakla...
Bil ki giderken sen.. binler doğdu Mehmet bu kutsal topraklarda...
Sokul Mehmedim sokul! ana kucağı gibi vatan toprağının kara bağına...

10/04/2006

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Son Durak'ta...

Hayat;
Kimi zaman,bir ipin ucunda,
Kimi zaman,silahın ucundaki kör kurşunda,
Hayat;
Hayallerin yaşattığı sürece, umut yolculuğunda,
Sensizlik beklentisinin bittiği, Son Durak'ta...

Ali Orhan Günaydın

Sosyete Güzeli..

Seni gidi sosyete seni...
Çıktığın yeri beğenmezmişsin öyle mi?
Eskinin köylü güzeli şimdi orada sosyete hemi...
O mu olacakmış kapanmayan yaraların merhemi...
Sorun bakalım anlayacak mıymış o haliyle yetimlerin dertlerini...
Çözecek miymiş köyünün bitmeyen dertlerini...
Tekrardan oturup yer sofrasına tek tasa kaşık sallayabilecek mi? ...
Eski tanıdıklarına çevirmeden başını içten selam verebilecek mi? ...
Yoksa binip son model arabasına,at arabasına bindiği o günleri unutup gidecek mi? ..

de hadi...
be de hadi...

Onun kendinden başkasına hayrı olur mu ki...

Umurunda olmadan artık gezer yedi düveli...
Unuturda hem arkasındaki umut bekleyenleri...

Bizse zaten göremeyiz köyümüzden ötesinde neler olup bittiğini...

Heyt be! Sosyete güzeli...
Senin gibilere ne derler bizim köyde bilin mi?

"Ektiğim nohut...
Biçtiğim nohut...
Dibine.....ğim nohut...
Zile'ye geldin de leblebi oldun hemi"...

Sen sen ol! Çıktığın yeri hiç unutma emi...

15.01.2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Söylemeden/düşünmeden/bilmeden..? ?

Yaşadık umutsuzca,

Sevdiğimizize sevdiğimizi söylemeden...
Bekledik beklediğimizi,ne zaman nasıl geleceğini bilmeden...
Devam ettik yolumuza da sonunun nereye varacağını hiç düşünmeden...

Sevmek söylemeden...

Yaşamak düşünmeden...

Beklemek sonu, vaktini bilmeden...

Söylemeden...

Düşünmeden...

Bilmeden...

.....

Neden...? ?

05/03/2006

Ali Orhan Günaydın

Şair ve Şiir

Şair,
Sözlerin esiri..

Şiir,
Esir şairin eseri..

Eseri için esir olan,şairdir.
Esiriyle eserleşen, şiirdir.

Ne şiir ister,sözlerin sonunu...
Ne şair ister, esaretin sonunu..

Tutkulu bir aşk gibidir..

Şiir için,
Şair gönüllü müebbetlidir..

Zile 12.12.2019

Ali Orhan Günaydın

Œir okumak...

Œir okumak,
Ne basbas bağırmak
Ne de dövünüp ağlamaktır...
Œir okumak,
Œairin duygularını anlayıp,
dinleyiciye aktarmaktır...

Zile 15.03.2019

Ali Orhan Günaydın

Œimdi mi?

Bekliyorum,bekliyorum derken,
Beni, bir ömür boyu beklettin.

Seviyorum,seviyorum derken,
Aklına,Œimdi mi? geldim.

11/11/1995

Ali Orhan Günaydın

Şimdi Roller Farklı...

...Şimdi Roller Farklı...

Eskiden cam ekran siyah-beyazdı...
Dünya ise rengârenk...

Çaldılar bir bir dünyanın renklerini...

Sahne aynı,
Fakat roller farklı...

Cam ekranı renklendirdiler...

Dünyayı karanlığa mahkûm ettiler...

Zile
25.12.2006
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Şükür Sana Ya Rab!

Müminlerle doldu İslam'ın gök kubbeleri...
Yükseldi semaya Allah Allah diye tekbir sesleri...
Doğmuştu bugün iki çihan güneşi...
Şükür sana Ya Rab! Ümmet ettin son Peygambere bizleri...

Koşa koşa geldi müminler camilere...
Boyunlar büküldü, alınlar şenlendi çünkü hepsi secdede...
Salavatlar gönderildi bugün son Peygambere...
Şükür sana Ya Rab! Müslüman doğmayı nasip ettin bizlere...

Bugün kandil kutlu olsun bizlere...
Paylaşılsın sevgiler anlam kazansın bu gecede...
Alemler için kutlu bu gece...
Şükür sana Ya Rab! Müslüman'ız her şeyimizle...

09/04/2006

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Şükür...

Sağol be dostum,
Nasılsın? diye sormuşsun.
Şükür,
Nefes alabiliyorum ya,
Daha ne olsun?

04/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Tek Nefes...

Öyle bir güç olmalı ki ciğerlerimde...
Ne kadar kötülük tohumu varsa yeryüzünde...
Yok etmeli tek nefeste...

12.01.2007
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Türk'ün Şanlı Tarihi!

Tarih, yazılmaya başlamış.
Ben, doğmuşum bu topraklarda.
Soyum-sopum belli olmuş.
Devletler –İmparatorluklar kurmuşum ayrıca.
Teoman olmuşum, Metehan olmuşum.
Yıldırımışım Çin'i yaptığım akınlarla.
SET çektirmişim aramıza.
Nafile...
Yine de diz çökmüş karşımda.
Sonra çekik gözlüler çekememiş.
Fitne-fesat sokmuş aramıza.
Unutturmuşum cismimi,
400 yıl beklemişim, sığmamışım edindiğim yurda.
Ve bir gün 21 MART'ta,
"BOZKURT"um yol göstermiş.
Dağlar eritmiş, destan yazmışım ERGENEKON adında.
"KİZİLELMA" olmuş isteğim hep, "TÜRAN" olan dünyamda.
Kafam bozulmuş, KIRK YİĞİTLE KÜR-ŞAD olmuşum.
Basmışım Çin Sarayını, efkâr dağıtmışım.
At üstünde doğmuş, onun üstünde ölmüşüm.
Ölmüş fakat hiç YENİLMEMİŞİM...
Kimileri yabanken hayata...
Ben; Orta Asya bozkırlarında dörtnala at koşturmuşum.
URAL-ALTAĞ DAGLARI'ında avlanmış,
TANRI DAGLARI'nın eteklerinde türküler söylemişim, KOPUZumla...
Törenler-şölenler tertiplemişim, yurdumda.
TEPÜK oynamış, güreşmişim.
GÖKBÖRÜ-ÇEVGEN-CİRİT derken,
At üstünde oyunlar türetmişim.
Yalnızlığı tercih etmişim, zaman zaman, Bozkır hayatında.
Sırtımı güvendiğim bir taşa yaslamış,
Satmayacağını bilerek arkaDAŞ olmuşum onunla...
Atam BİLGĒ KAGAN,
" EY TÜRK! ÜSTTE MAVİ GÖK ÇÖKMEDİKÇE-ALTTA YAĞIZ YER DELİNMEDİKÇE İLİNİ VE
TÖRENİ KİM BOZABİLİR"
diye öğütlemiş.
İyice belleğime işlemişim.
Dünya dönmüş, ben çoğalmışım.
HUN olmuşum, GÖKTÜRK olmuşum,
OGUZ olmuşum sonra, 24 boydan oluşmuşum.
Dar gelmiş, sığmaz olmuşum Asya'ya...
Sağa-sola-yukarıya-aşağıya çok uzak diyarlara yol almışım.
GÖÇ ETMİŞ, ETTİRMİŞİM...
Yeni yurtlar edinmişim.
Yayılmışım dünyaya, çağ açıp, kapamayı alışkanlık yapmışım.
Tarihi değiştirmişim.
Söyleyemeseler de Dünyayı TÜRKLEŞTİRMİŞİM!
Dövüşmeyi-savaşmayı bilmeyenler çıkmış karşıma.
Kadın nedir? Bilmezken onlar,
Ben! Meclisime koymuş baş tacı etmişim.
Barbarlıklarını bana yakıştırmışlar, boyun bükmüş, gülüp geçmişim.
Kavimler korkmuş ATTİLA ismimi duyunca, çocuklar uyumuş adımla...

Adım kahramanlıkla özdeşleşmiş.
Ben yaşamışım...
DEDEM KORKUT dilden dile aktarmış.
Her yeni doğan Türk'le BOGAÇHAN olmuşum gururla.
Put nedir? Bilmemişim.
Tapmamışım! HAŞA...
Övmüş de beni PEYGAMBERİM.
HZ.İBRAHİM(A.S) 'in soyu olmamla.
İSLAMla tanışmış, sancaktarlığını yapmışım ÜÇ KITA'da.
HOCAM AHMED YESEVİ, Alp'lerin yanına Alperen'ler göndermiş.
Şeyh NUSREDDİNler-HACI BEKTAŞI VELİlerle...
Dört bir yana İslamı-Türklüğü anlatmış-aktarmışım.
ALPARSLAN'la açmışım ANADOLU'nun kapılarını 1071 MALAZGİRT'te.
Toprağına dualarla ayak basmışım.
Alışkanlık ya...
Yine İmparatorluk kurmuşum.
Yetinmemişim sonra toprakla,
Göz dikmişim uçsuz bucaksız sulara...
Denizler de şahit olmuş.
ÇAVULDUR TÜRKÜ ÇAKA BEY'le Türk'ün gözüpek savaşçılığına...
Zaman zaman darbe almış, sendelemişim.
Başarmışım tekrar dik durmayı.
Yeni İmparatorluk kurmuş, üç kıta'da üç hilal'li üç sancak'la at koşturmuşum.
HAKAN'im yol göstermiş,
AKINCILARIM'la ALEME NİZAM mührünü vurmuşum.
BAYEZİDken, düşmanın üstüne YILDIRIM yıldırım çakmışım.
İstanbul'u fethetmiş FATİH olmuşum.
Aman dileylene YUNUS-Zalimin karşısına ZÜLFİKARLI SANCAĞIM'la YAVUZ durmuşum.
Durmamış deli kanım... Bağdat Kapısını sırtlayan GENÇ OSMAN olmuşum.
MEDENİYET SATANLAR? ! arasında, anlaşmazlıklar olmuş çoğu zaman ...
Yardım dilemişler benden,
Yeniçerimin kıyafetini göndermişim,
İsmim yetmiş kefereye Cismim olmasa da...
KANUNİ olmuş...
Bir fermanla, Kralları kul-köle yapmışım kapımda.
Bir sabah, ezan vakti uyanmışım...
Meriç'te abdest almış,
Tuna'da tazelemiş...
Mehter marşlarıyla VİYANA kapılarına dayanmışım.
Namazımı orada, kılmışım...
Şanlı tarihimle övünmüşüm her zaman.
Dünya dönüyor diyeni aforoz ederken AVRUPALI? !
Ben; hem hakan hem bilim adamı, ULUGBEY olmuşum,
İbn-i Sina olup, Tıpta çığır açmışım.
Yüzyıllardır insanlığa hizmet etmişim.
Kayıtları yok? ! TÜRK yok demiş birileri...
ÖTÜKEN'İ göstermiş, ORHUN YAZITLARI demişim,
Seyyah demişler...
EVLIYA ÇELEBİ'yi göstermişim.
Mizah demişler...
HOCA NASREDDİN demişim.
Âlim demişler, Bilim adamları demişler...

HACI BAYRAM demişim-AKŞEMSEDDİN'i yetiştirmişim.
MEVLANA demişim KENDİNE GEL -YETER Kİ GEL diye söylemişim...
Yüzlercesini gözlerinin önüne sermişim.
Tarih-töre demişler...
KAŞGARLI MAHMUT-ALİ ŞİR NEVAİ-YUSUF HAS HACİB demişim.
TÜRK'ün varlığını ispat üstüne ispat etmişim.
Aman dilemiş kargalar çoğu zaman, bile bile beslemişim...
Hainlik yapmışlar...
Sabretmiş, düzelir diye ümitlenmişim.
Düşmanlarım yeke yek yenemeyeceklerini anlamışlar beni.
Birleşip ordular-donanmalar kurmuşlar HAÇLI HAÇLI! ...
Ordularını MOHAÇ'ta -KUTSAL TOPRAK'larda toprağa,
Donanmalarını PREVEZE'de denize gömmüşüm.
Onlar istemiş, istedikçe yenmişim.
Koca Akdeniz'i TÜRK GÖLÜ'ne çevirmişim.
Yüzyıllar geçmiş,
Ayak uyduramamışım mertsizliğe zamanla...
Sayemde korkularından devlet olmuşken,
İNGİLTERE - FRANSA...
Yazık! Alt etmişler beni...
O pis! Devlet oyunlarıyla...
Toprak kaybetmişim.
Kan kaybetmişim.
Mertlik ne fayda? !
Tuna demişim.
Plevne demişim.
GAZİ OSMAN PAŞA olmuş, direnmişim.
GAZZE düşmüş! ALLAH(C.C) ALLAH(C.C)
KUDÜS gitmiş! ALLAH(C.C) ALLAH(C.C)
Son nefes, son nefes,
MEDİNE demişim...
YA ALLAH(C.C) ! BİSMİLLAH!
ÇÖL KAPLANI FAHRETTİN PAŞA olmuş, küffara geçit vermemişim.
Ben; Son nefesimi hep "VATAN" için vermişim.
Sonra, BİN yıllık geçmişimi silmek istemişler.
En güçsüz anımı kollamışlar.
HASTA ADAM demişler.
Akşam beş çayına sözleşmişler.
Dirilmişim...
Ev sahibi olarak yedi düveli nazikçe reddetmişim...
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ demişim...
TÜRKÇE düşünmüş-TÜRKÇE konuşup, yazmışım.
"Dilde -fikirde-işte birlik" demiş, GASPIRALI İSMAİL.
Onunla gelecek düşlemişim...
Diyarbakırlı ZİYA GÖKALP'le Türk olduğumu hatırlamış...
ATSIZ'la, SEPETÇIOĞLU'yla, tarihi-roman yapıp aktarmışım.
Bölük bölük, ŞERİFE BACILAR-NENE HATUNLAR-KILAVUZ HATİCELER doğmuşum...
Doğmuş, yiğitler doğurmuşum.
Kahraman TÜRK KADINI olmuşum.
Namerdi toprağıma ayak bastırmamışım,
El sürdürtmemişim namusuma...
Yiğitlerimle omuz omuza KURTULMUŞ'um SAVAŞ'ımda.

Ve bir gün ATATÜRK 'le TÜRKİYE olmuşum.
BAŞBUGUM'la her Türk Gencini BAYRAK bellemiş,
Ne yere düşürmüş ne de lekelettirmişim.
Sonra, MEDENİ DÜNYA? ! Kalleşçe oyunlar oynamış topraklarımda...
Kardeşi kardeşe düşürmüşler.
Yazık! Başarmışlar da...
Oysa!
Avrupa'yı titretmiş-Afrika'yı silkelemiş-Asya'da hüküm sürmüşüm yüzyıllarca.
"BİR TÜRK DÜNYAYA BEDELDİR" deyip,
Dikilmişim karşılına.
BULGARI-YUNANI derken asimilasyonla tanışmışım.
TÜRK olduğumu unutturacaklarmış akıllarınca...
BOSNA'da gardaşımı garip bulmuş soysuzlar, Medeniyetin? ! Tam ortasında.
İşkencelerle öldürülmüşüm HOCALI'da, insanlık utanmış.
Yapanlar utanmamış imansızca...
KIBRIS'ta katledilmiş, KIRIM'dan sürülmüşüm.
Hasret kalmışım yıllarca vatanıma...
Dövülmüş-sövülmüş-işkenceye maruz kalmışım...
Yılmamışım.
KERKÜK-TÜRKİSTAN demişim.
Ağıtlar yakıp, ağlamışım ne fayda...
Dinletememişim DÜNYAYA.
Yalnız...
MAKARYOS'u-JIRKOV'u-ZORİ BALAYAN'I-SARKİSYAN'I-
KARADZİÇ'i -ASALA'yı -ÇİN'i ve diğerlerini kazımışım beynime...
ZULÜMLERİNİ unutmamak-unutturmamak adına yeminler etmişim.
Yüzyıllar önce soydaşlarım, bir bir terk ederken ATAYURDU...
Ben; UYGUR TÜRK'ü olarak bekçi kalmışım.
TÜRK'ün doğduğu topraklar sahipsiz kalmasın istemişim.
Domuz sürüsü gibi girmiş yine çekik gözlüler topraklarıma...
Talan etmiş toprağımı değişmeyen o pis huyuyla...
Direnmişim.
Dünya sessiz kalmış,
İşkencelere maruz kalmışım.
DİNİME-İMANIMA!
Gardaşlarım öylece bakmış...
Ne TÜRK'LÜĞÜM'den vazgeçmişim Ne İSLAM'dan.
Onlar zulmettikçe daha sıkı sarılmışım.
Hayaller hakikatlerin öncüsüdürler deyip,
Hülyalara dalmışım.
Tarihime bakmış, umutlanmışım.
Bu ULU ÇINAR, bir gün yeşerecek diye beklemişim.
KÖKÜM'e bakmışım... SAGLAM!
KÜLÜM'e bakmışım... KOR!
Ya! Yağmur yağacak,
Ya! Rüzgâr esecek!
Bu bekleyiş elbet bitecek...
Ve bir gün TÜRK! Dünyaya yeniden HÜKMEDECEK!

21.03.2014-Zile
Ali Orhan GÜNAYDIN

Ali Orhan Günaydın

Uğurlar olsun...

İster dünya dönsün,
tersine...
İster kıyamet kopsun,
birdenbire...
Sana söylenecek sözümse..

"Dünyamda yoksun...
Güle güle...
Uğurlar olsun"...

Zile 27.02.2019

Ali Orhan Günaydın

Utansın!

Bir kağıt parçası için namusunu,şerefini, kimliğini satanlar

Utansın!

Cansız alet çalıştırıp,gençliğini işsiz,aç bırakanlar

Utansın!

Sözde müslüman olup,gerçekte kilise çanı çalanlar

Utansın!

Koca Nasreddin Hocayı bırakıp,çocuğuna Noel Babayı öğretenler Utansın!

Kendi özbenliğini unutup, benlik arayanlar

Utansın!

Asker milletiz derken,ordusunu işgalci edip, askerine sahip çıkmayanlar Utansın!

Vatanına 'toprak'deyip,altında yatana bakmadan, satmaya kalkanlar Utansın!

Kaynaklarına sahip çıkmayıp, varlık içinde yokluk çektirenler

Utansın!

Kriz çıkartıp,kesesini dolduranlar Utansın!

Eski düşmanı dost sanıp,para için bilerek oyuna gelenler

Utansın!

Menfaati için parti parti gezip,hainlik yapanlar Utansın!

Helal kazancı unutup,haram yiyenler Utansın!

Diline,Dinine sahip çıkmayıp,yabancılaşımlar Utansın!

Açıklığı,ahlaksızlığı moda diye söyleyip,gençliğini kandıranlar

Utansın!

Boynuna Ay Yıldız yerine, haç takanlar Utansın!

Kültürüne 'yobazlık'deyip sahip çıkmayan,okumuş cahiller Utansın!

Kendisine gelen kötülükte feryad edip,başkasına geldiğinde, dönüp bakmayanlar

Utansın!

Komşusu aç iken, kendi, tok yatanlar Utansın!

Ecdadının kemiklerini,sızlatanlar Utansın!

Dününden ders çıkarmayıp, körü körüne yol alanlar Utansın!

Dünün mücahidine bugün,'Hain! ' diyenler Utansın!

Kardeşine-Dostuna sırtını dönüp,düşmanına kucak açanlar Utansın!

Damarlarındaki asil kan dururken,kan değişikliği arayanlar Utansın!

'Yeryüzünde kalsanda tek; eğme boyun öpme etek! 'diyenlere aldırmayıp, gavur ellerde el-pençe divan duran, boyun bükenler Utansın!

Kendinden medet ummayan,güdecek çoban arayan kuzu gibi olan Millet Utansın!

Karnım aç olduktan sonra gerisi önemli değil deyip,topraksız kalmayı doğal görüp,Tüple,Benzinle,İlaçla; VATAN TOPRAGINI BİR TUTANLAR UTANSIN!

Bunları bilerek ses çıkarmayan,karşı koymayan,yüzü kızarmayan UTANMAZLAR!

UTANSIN! ! !

Ali Orhan Günaydın

Vasiyetimdir...

Bir gün kapatınca gözlerimi fani dünyaya...
Konacak cansız bedenim, son yolculuk öncesi musalla taşına...
Elbet,kadim dostlar gelecektir, hakkıyla uğurlamaya...
Dönüp soracak imam "dünya ve ahiret haklarınızı helal ettiniz mi? merhuma"...

Vasiyetimdir...
Herkes bilsin...

Sorunca İmam haklarınızı helal ettiniz mi? er kişiye...
Söylenmesin helal ise haklar "helal olsun! " diye...
Giden ben isem, ebediyete...

Tek isteğim sadece ....

"Helal Ettim! " densen yürekten
öyle gideyim toprağın kalbine...

22/03/2006

Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Vekil Bey...

Geçenlerde tavsiye ettin,
Sağ olasın, tavsiyedir dedim.
Denedim...
Fakat beceremedim Vekil Bey...

Hoş, birazcık etsiz çıktı bizim zeytin...
Sizin ki hangisinden di? Vekil bey...
Çok şükür, öyle de olsa bulduk biraz zeytin...
Hiç bulamayanlar ne yapacak Vekil Bey...

Öyle, bütünüyle yemediğin halinden çok belli...
Tam yeseydin nasıl olurdu acaba? Vekil Bey...

Naçizane, bu da benim tavsiyemdir...

Karnını doyurmuyorsun da...
Milletinin kalbini bari incitme Vekil Bey...

05/03/2005

Ali Orhan Günaydın

Ve'li Şir...

vapurda boğazdaydım...
ve yanımnda sen vardın...
ve bir martı kondu yanımıza...
ve sen ona simit attın..
ve martı simiti kaptı...
ve elimdeki aya baktı...
ve sonra dile geldi..
"Abi çayla simit iyi gider"dedi...
ve sonra sen hıŐımla kalktın...
ve anladım martıyı kıskandın...
ve bağırmaya baŐladın...
"Saçmalama uyan!
üstün açık kalmış,
üşütüp hasta olacaksın"
ve ben uyandım...
meğer rüyadaymıŐım...
ve...
ve...
ve...
ve'li Şiir yazmışım...

20.03.2019

Ali Orhan Günaydın

Yalan Dünya...

Yorulдум...
Karşılıksız sevdalardan...

Yorulдум...
Sahte dostluklardan...

Bıktım, usandım...
Çıkarıcı ilişkilerden, yalan - dolanlardan...

Bıktım...
Yalan dolu yalan dünyadan...

Zile
24/12/2006
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Yalnız Ruhumla Yaşayacağım...

Bir gün vakti gelince...
Omuzlarda yükselerek taşınacağım...
Ve ben...
O anı...
Yalnız ruhumla yaşayacağım...

Ali Orhan Günaydın

Yalnızlığımla Derin Bir Sohbettem...

Sıcak bir yaz gecesi...

Bunaltıcı bir hava,
oldukça nemli...

Gece yarısı,
saat tam "iki"...

Uyutmuyor birikmiş dertlerim...

"-Kalk" diyor yalnızlığım "-hadi kalk, dertleşelim"...

Çıkıyorum gecenin karanlığında dışarıya
yalnızlığım çağırmıştı ya...

Esen ılık rüzgar bir el gibi okşuyor yüzümü
rahatlıyorum...

Rüzgarın getirdiği toprak kokusunu
derin bir nefes alıp ciğerlerime çekiyorum...

Ve başlıyorum gecenin sessizliğini dinlemeye...

Ben ve yalnızlığım...

Birde...

Loş sokak lambasına ışığı vermeye çalışan ateş böcekleri...

Gecenin o sakinliğiyle dalıyorum tatlı hayallere...

Karanlıkta uzak yıldızları seyretmekteyim...

Bu gecede...yine... yalnızlığımla derin bir sohbettem...

05/06/2006

Zile

Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Yalnızlık..

Başbaşa bırakın beni yalnızlığımla...
En iyi o anlar beni çünkü..
Sessizdir...
Dilsizdir..
Samimidir..
Yalnızlık,
benim vazgeçilmezimdir...

Zile 12/02/2019

Ali Orhan Günaydın

Yalvarıyorum...

Yalvarıyorum! ne olur?
Anlatmayın bana çirkinlikleri,
Göstermeyin bana, insanlığın düştüğü o rezillikleri.

Benim Milletim böyle değildi, olamaz bu anlatılanlar,
Müslümanlığa sığar mı? bu anlamsız yaşananlar.

Ne olur? yalvarıyorum,
Kalbim artık dayanmıyor.
Daraldım, bunaldım,
İçim içime hiç sığmıyor...

04/01/2006

Ali Orhan Günaydın

Yanan Soba...Kaynayan Su...Eski Zaman ...Eski'ye Özlem...Zile

...Mazisinde küçücük bir parça unutanlar için benden küçük bir hediye...
...Geçmişin güzelliğini defalarca hatırlayabilelim diye...

.....
Uyuya kalmışım, sobanın üstünde kaynayan, suyun sesine
Dayanamam bir türlü, ondan gelen sıcaklığın, samimi etkisine...
Her seferin de...
Hep, böyle oluyor nedense...
Küçüklüğüm aklıma geldi bak, durup dururken işte...

Hem de bu vakitte...

Eski taşlı sokaklar,
Çocukluğumun geçtiği mahalle...
Karşılaştırmak gerekirse,
Ne de güzelmış samimiyet o günlerde...

Belki de...
Buna neden, insanlar gibi sırt sırta ve
Omuz omuza vererek yüzyıllardır zamana meydan okumuş olan
o ahşap evlerin güzelliğinde...

Hatırlıyorum...

Komşularımız Tefik emmi ile Nuriye yenge,
Karşıda Hasan amca ve eşi Atiye...
Onun yanında oğlu Yusuf ağabeyle Musa'ların Şerif teyze
Ve...
Sokağımızın büyüklüğü şen dullar Fikriye anne, Molla'nın Fadime yenge...

Haa, bir de çıkmaz sokak girişin de...
Maraşların Hatce ve kızı Azime...
Yook, unutmadım sizi de...
Sevgili,
ilk arkadaşım Hacer ve anneanesi Rasime yenge...

Ve bunlar gibi sayamadığım nice insan,
çıkamaz sokaktaki bu ahşap evlerde...

Hatırlayamadıklarımın özür dilemek gerekirse,
hem çok küçüktüm hem de olmuş, tam yirmi beş sene...

Mahallemizin büyüğü, Fikriye anne...

Mübarek kadındı, taze güllerden reçel yapar,
Boğazından geçmez getirirdi; "-küçüklerim yesin, şifa niyetine" diye...
Onunla ilgili unutmadığım başka bir şeyde...
Bağından gelirken topladığı, miş kokulu ideler olurdu hep eteğinde...
Yüzünü unuttum ama hatırladığım, her işi yapabilirdi, o güçlü elleriyle...

Oturduğumuz ev çıkmaz sokaktaydı, adı: Sandıkçı...
Bu sokakta, hüzün hep birlikte...
Sevinç hep birlikte...
Hani diyor ya " komşusu açken, kendisi tok yatan bizden değildir" diye,
Hadis-i Şerif'te...
İşte buna uyanlar yaşardı, Sandıkçı sokaktaki o ahşap evlerde...
Paylaşıldı... Hüzünde, sevinçte...
Belki evler ayrı ama iki kanatlı bir kapı olsaydı eğer, sokağın girişinde...
İnanın, burada yaşayanlar, o zaman olurdu,
Tek çatı altında yaşayan, tam bir aile...

Sürekli iki olay olurdu mahallemizde...

Çocuk çocuk oynarken çıkmaz sokağın içinde...
Haber gelirdi,
"- Kaçın! Nuriye yengenin sarı ineği geliyor" diye...
Sokağa bomba düşmüş gibi,
Kimin olursa olsun açık bir kapı bulup dalardık hemen içeriye...
Bu korkuyu hemen hemen her gün yaşadık bizim sarı ineğin dönüş vaktinde...
Bilemiyorduk sevdiğinden mi? yoksa sevmediğinden mi?
Sokağa her dönüşünde, koşarak gelirdi üstümüze...
Biz, alırdık işimizi yinede garantiye,
Karşısında duramaz, korkar bir şey de yapamazdık onun heybetli görünüşüne...

Karşı komşumuz Atiye yenge...
Şampiyon olan horozumuza yıllar öncesinde...
Kötü davranmış herhalde, kızıyla birlikte...
Bizim şampiyon ne zaman onları karşısında görse...
Müsabakaya çıkmış gibi, ecel terleri döktürürdü her ikisine de...
Olaya müdahale etmek ise,
Kalırdı benim cesaretimle o minik ellerime...
Düşünün hayvan bile...
İyi veya kötü davrananı ayırt edebilirdi, kendisine...

Tevfik emmi'den de bahsetmezsek
O zaman yazık olur beraber geçen onca güne...
Onun özelliği de kendine has bir espri yeteneği olmasıydı herhalde...
Alırdı yanına emektar merkebinde...
Binmeden üzerine, düşerdi yollara dağ bayır, dere tepe...
Gezderdi doğanın bu şehre bahsettiği güzellikler içinde...
Beş altı adamlık bağında, olmayan stresini atar,
Dönerdi neşe içinde evine...
Allah rahmet eylesin toprağı çok severdi,
Ona da kavuştu yaratanın izniyle, hem de ebediyen toprağın kalbine...
Son yolculuğunda ise,
Diğer emektarı olan sırtından hiç düşürmediği
Kareli ceketi vardı tabutunun üstünde...

Hem bağ hem de mahallede komşusuyduk Tevfik emmilerle...
Dilerse Allah'ım belki de...

Komşu eder yine bizi, cennetinde de...

Sokağımızda ikinci sonrası, akşam saatlerinde...
Oturağını alan iki kanatlı, şakşaklı kapısının otururdu hemen önüne...

Beyler eve gelmeden önce...
Herkes eline bir iş alır, bitaraftan sohbet eder,
Bitaraftan da uğraşırdı işini çabuk bitirmeye...
Sohbet sırasında yardım isteyenlerde,
İhtiyacını söyler, müsait olan herkeste, gelirdi menfaat gözetmeksizce...
Bizim buralarda yapılan bu yardımlaşmanın adına kısaca denilirdi: imece...
Bazen işkefe yapılır,
Bazen salça, bazen de Beyaz Zile Pekmezi yapmak için,
Üzüm kaynatılırdı, hep birlik beraberlik içinde...

Oyun oynardı çocuklarda umarsızca annelerinin gözü önünde...

Sabah gün ağarmadan düşülürdü yola, bağ bozumu zamanı,
Merkep ya da atların çektiği arabalar eşliğinde...
Dönüş saati ise,
Hep olurdu akşam ezanı vakti girdiğinde...
Toplanan üzümler konulurdu büyük küçük sepet ve hevlere...
Mahalle girişine gelindiğinde ise,
Salkım salkım üzümler verilirdi çoluk çocuk herkese,
"Göz hakkı" var ya ondan işte...

Bu zamanlarda bir farklı olurdu hem Zile...
Hem insanların neşesi de...

Televizyonun bulunmadığı zamanlar da her evde...
Akşam haber saati yaklaştığında, şen dullar gelirdi bize,
Memleketten haberdar olmak için, her gün ama her gün "ajans" dinlemeye...
İkram edilirdi gelen misafirlere de...
Ajans dinleyip, sohbet ederken,
çay, kırık Zile leblebisi, tarhana ve köme...

Yine böyle "ajans" dinlenen bir günde...
Konuşmuştu, omuzları ve göğsü süs dolu bir amca, uzun siyah-beyaz sözlerle...
Etrafındakiler de dinliyorlardı, ciddiyet ve pür dikkatle...
Evdeki büyüklerde,
Eşlik etmişlerdi o amcalara aynı ciddiyetle...
Darbe mi? Ne? Bir şey olmuş..

Neyse...

Bizse, memlekette olan bitenden habersiz,
Oyun oynardık "-elim elin üstünde" diye...
Hem de kaybetmeden, neşemizden zerresini bile...

Özellikle...
O uzun kış gecelerinde...
Sobalı ahşap evlerde,
Onun kadar sıcak, samimi sohbetler içinde...

Ramazan ayı girdiğinde de...
İşten eve dönerken olurdu babalarımızın elinde,
Yağlı ekmekle yumurtalı pide...
Mis kokardı sokağın içi de...
İftar vaktinde taze taze kokan o ekmeklerle...

Bende görünce, babamı sokağın girişinde...
İşten dönen babasını gören, çocuğun yaşadığı sevinçle...
Koşarak giderdim "babamın elini tutabileyim" diye...
Hoş! ...tutamazdım ya...
Uzatırdı oda çit veya işaret parmağını "-tut oğlum" diye,
Kavradım bende uzatılan parmağı o minik ellerimle...

Sonra yönelirdik iki katlı olan ahşap evimize,
O normal yürürdü de, ya ben ...
Yürürdüm sevinçten "teke" gibi seke seke ...
Öyle gelirdik ahşap olan iki katlı evimizin önüne...

Vakit yaklaştığında sokaktaki herkes toplanırdı, Zile Kale'sini gören bir yerde...
"-top ha atıldı, ha atılacak" diye heyecan içinde...
Atılınca top, ezanlarda yükselirdi göklere...
Geçilirdi, o gün Allah ne verdiyse hep beraber iftar yemeğine...
Teravih sonrasında ise...
Mahallenin büyük çocukları oynardı, geç vakte kadar bazen "yakalamaç" bazen
"çelik-çomak" bazen de olurdu oyunları; sobe ve körebe...

Aaah! Ağabeyim Ankara'dan sabaha karşı gelirdi hep nedense,
Koşarak kucağına atlar, sımsıkı sarılırdım, sanki hiç gitmesin diye...
Sabah doğan güneşin güzelliğini, o zamanlar keşfetmişim bende, onun sayesinde...
Hep beraber yanan sobanın etrafına geçer,
Onsuz geçen zamanın acısını çıkartırcasına hasret giderirdik saatlerce,
...sanki aynı düşünceyle...

Çok az görürdüm ağabeyimi,
Senede, belki bir iki kere...
O yüzden de hep sorardım gelir gelmez "-ağabey kaç günlüğüne geldin" diye...
Bir iki defa gelirdi ya! Senede...
İsterdim ki bende...

“-Benim ağabeyim var” diye sesleneyim herkese...

Ağabeyimle yaşadıklarım hep, iz bırakmış belleğimin derinliklerinde...

Bir gün, bende, etkilenip özenmişim Ramazan ayında ki olan bitene...
Niyetlenmişim büyükler gibi oruç tutmaya, düşünün,
hem beşimde...

Hem de o kavurucu yaz sıcağının olduğu, mübarek günlerde...
Ağabeyimse, kendi orucunu hiçe saymış dolaştırıyordu sırtında sokak sokak
“-kardeşim, ilk orucunu tutabilsin” diye...
Şimdi anlıyorum, amaç vesile olabilmekmiş böylesine anlamlı bir işte..

Unutmadım ağabey... okula kayıt için fotoğraf çektirmeden önce,
İnce dişli tarakla saçımı taradığın günleri de...

Tabi... Ağabey olmak kolay değildi,
Yalnız benim ağabeyimin ki “zoraki değil içtendi”...

Yıllar sonra ağabeyim Tokat’a yatılı okula gittiğinde...
Babam beni de alıp götürmüştü ziyaretine...
Yolda giderken de gıcır mı gıcır yeşil, on lira vermişti,“-simit veya oyuncak al” diye...
Harcayamamış vermiştim ağabeyime bende...
ya bana yaptıklarının bedelini ödeyim diye,
ya da tamamen masum bir düşünceyle...
Ağabeyim mi?
oda harcayamamış...
Hala saklıyor, o gıcır on lirayı, cüzdanının bir köşesinde...

Sobada yanan ateşin, tavana düşen şelvesiyle,
Bıktırmadan anlatırdı ablam, hayalleri hiç bitmeyecekmişçesine...
Ninni gibi gelirdi bana da onun, o güzel hayallerini dinlemek, uzun kış gecelerinde...

Bir gün, göl kenarın da bir evde yaşardık, bir gün de uzak diyarlara gider zengin olup,
anne babamıza çok iyi bakardık.
Böyle güzel hayallerle,
Dalardık uykumuza huzur içinde, hem de, tepeden inme...
Bazen bir aradayken anlaşılmazken, onun da yokluğuna dayanamazdım nedense...
Her zaman o hayalleri tükenmeyen kız olarak kalacak hafızamın bir köşesinde...

Okuldan dönüş vaktinde...
Beklerdim onu sokağın daracık girişinde...
Özenirdim ya okul’a gidenlere,
Koşarak sarılır, gücümün yettiğince, almak isterdim çantasını elime...
Kıyamazdı ya bana“-taşıyamazsın, daha çok küçüksün” derdi ve...
Çantası yerine, güçleneyim diye “üstü susamlı, ortası delik bisküviler” tutuştururdu hep
elime...

Ablam... seni çok seviyorum, biliyorsun bunu sende...

"Söz tutmayı" annem,
"Verdiğim sözü yerine getirmem gerektiğini" de öğrenmişim, babam sayesinde...
Her ikisi de söylerdi "Tutamayacaksan eğer, söz verme herkese"...

O yüzden evimizin önünden gitmem gerekirse bizim çeneye...
Koşarak gelir söyledim anneme...
"-Anne ben çene'deyim" diye...
Çene mi? Bizim sokak girişine taktığımız bir addı sadece...
Oda topu topu büyük adam adımla on beş yirmi adımlık bir mesafe...

Böyle...
İzin alıp gittiğim günlerden birin de...
Küfür öğrenip de gelmişim bizim eve...
Annem mübarek kadın duyunca, uyarılmıştı bir iki kere...
"-Bak! yavrum, küfür dinimizde yasak sakın bir daha söyleme, böyle kötü şeyler" diye...
Bense...
Bilmiyorum ya anlamını söyleyip duruyordum, ağzıma geldiği gibi her şekilde...
Uyarılara uymadığım için de,
Acı mı acı bir tecrübeyle öğrenmişim küfür etmemem gerektiğini de...

Annem...
Sıkıştırıp iki bacağına arasına kırmızı toz biberi
"-sen misin? Büyük sözü dinlemeyen,
Tövbe de,bi daha küfür etmeyeceğim de "diye sürmüştü,
Küfür eden dilime...

Bilmeden, söylemişim ya o günlerde,
Allah'ım, affetmiş midir? beni anne...

Şimdi aklım tam yerindeyken söylüyorum,
"-Tövbeler olsun, bi daha mı? Tövbe, Tövbe, Vallah-i Tövbe..."

Tarih kadar eski olan bu şehirde...
Bir başka olurdu yapılan düğünlerde...
Orkestra karakaş erkek düğünlerinde...
Kına gecelerinin değişmezleri de...
Diğer aile fertleriyle,cümbüşü elinde Cingit Cemile...
Müziklerse...
"Sulu sokak taşları ile Zile'liyiz dediler..." diye...
Biz de karşılıklı geçer bi güzel oynardık topal Mehmet'le...

Kimi zaman kan kardeş olduğum Kadir'le...
Kimi zaman da,arasıra babaannesini ziyarete gelen Ali Ersan ile,
oyun oynardık çıkmaz sokak girişinde...
ya da Fikriye annenin bahçesinde, Leylekleri yakalama peşinde...
Genellikle Nıksar'dan Ali Ersan geldiğinde,
Oyuncak borazan ve trampetimizi alır "-dam bada dam" diye söyleye söyleye ...
Bir aşağı bir yukarı bandoculuk oynardık çıkmaz sokak içinde...
Çoğu zaman da olurdu trampetimiz boş bir teneke...

Rahatsız olan var mı? diye düşünmeden oynardık çocuk olmanın dokunulmazlığı sayesinde...

Ara sıra toplanırdık mahalledeki diğer bebelerle...
Yaramazlık peşinde koşar,
boş bir arazinin ortasındaki dut ağacının çıkardık korkusuzca, en tepelerine...

Bazen yaşlı bir amca,
bazen de
yaşlı bir teyze...
uzaktan söylenirdi bize
"-Gidin oradan yaramazlar sizi, burası boducoğun kavağın dibi mi? "diye...
Geçenlerde gördüm duruyor, o dut ağacında bütün heybetiyle...

İki veya üç tane bakkal dükkânı vardı, mahallemizde...
Hani altı dükkân üstü ev olanlar vardı ya daracık sokaklarda, onlardan işte...
En rağbet görenlerse...
Bakkal Ladigar ile Yetim Bakkaliye...

Bunlar şimdiki marketlerden daha farklı alanlarda da
hizmet verirlerdi müşterilerine...
Küçüktüm ya pek anlayamazdım ne iş yaptığını
Bazen bir dişçi,
bazen de berber olurdu bizim Yetim Bakkaliye...

Bu işleri yaparken değişmez tek aleti de..
Taşlı sokağın tam ortasına yerleştirdiği tahta iskemle...

Ne zaman yolum düşse bizim eski mahalleye...
Sanki cumbalı evin penceresinden sarkmış yaşlı bir teyze...
Soruyor bana "-küçük, gider misin bakkal yetime"...
Kalmamış da ekmeği akşam yemeğine,
onun için gönderecekti beni Bakkal Yetime...

Diğer taraftan küçük bir kız çocuğu
komşusunun kapısındaki "zerze(zelze) "yi çalıyor ve sesleniyor,
"-Teyze,annem söyledi müsaitseniz akşam geleceğizde...çay içmeye...

Aaah! Eski zaman, bense Zile'de...
Okula gitmiyordum ama
Yaz tatilini beklerdim sabırsızlıkla, hem de dört gözle...

Nedeni, mahallenin İmamı Avni hoca ve Ramis müezzinde...
Avni hoca rahmetli camiye her girişimde,
"-Caminin gülü geldi" diye karşılar,
Dinimi sevmemi ve şevkle öğrenmemi sağlardı böylece...

Uyumadan önce de,
Annem "yattım Allah kaldır beni..."diye,
başlayan duayı söyletirdi hepimize...

Bense sobadan tavana vuran ateşin şelvesini seyredere seyrede...
uyaya kalırdım, huzur içinde...

İsterdim ki rüyalarımındaki gibi...
Annem hep genç, babam hep güçlü,
Ben ailenin sevilen her zaman en küçüğü...
Ağabeyim ve ablamla sonsuza dek yaşamak, hep birlikte...
Küçük bir çocuğun yaratanından dileyebileceği,
Minicik ve masum bir istekle...

.....
Bir sobanın üstünde kaynayan suyun sesine...
Yazabiliyormuş insan, hatıralarını isteyince...

O zamanlar belki de çok şikâyetçi olduğumuz günler...
Düşünüyorum da, ne kadar da güzelmiş meğer...
İnsan, sonradan anlıyor güzel günlerin değerini...
Elimizde olsa da geri döndürebilsek şikâyetçi olduğumuz o günleri...

Yanan soba/kaynayan su/eski zaman...
Ben ve Zile...

Ali Orhan GÜNAYDIN
Şubat-2006

Ali Orhan Günaydın

Yanlış Hesap...

Oturdum dün akşam, geleceğimiz için bir hesap yaptım...

önce, seni senle çarptım...
böldüm sana sonra sonucu,
olmadı!
sanırım, yanlışlık yaptım...

bu kez senle seni topladım...
toplamı senden çıkardım...
olmuyor bir türlü anlayamadım,
yine hata yaptım...

kızma ama...
ben senden ne zaman bir sonuç çıkartabildim ki,
şimdi çıkartayım...

neyse, hata senden değil, benden sanırım...

yine hesabın sonucu
acı oldu ama, kader bu,
elimden gelmez bir şey
ne yapayım...

geleceğimiz mi?
bırakalım kaderin eline,
nasıl çizerse...
bizde, öyle yaşayalım...

20/02/2005

Ali Orhan Günaydın

Yarın?

Dünden önce yoktum.
Dün doğdum.
Bugün varım.
Yarın?
05/02/1996

Ali Orhan Günaydın

Yaşadı ve Bıraktı...

Yaşadı...
Yaşadı...
Yaşadı...

Baktı...

Olmayacaktı...

Sonunda verdi kararını...

Neyi varsa bıraktı...

13/02/2006

Ali Orhan Günaydın

Yaşam - Ölüm

Dünya güzeldir.
Yaşamısını bilene,
Ölümde güzeldir,
Vatan toprağı için şehid düşene..

Ali Orhan Günaydın

Yaşam Gayesi...

Yaşamın gayesi nedir? senin için...
Bence yaşanılan olmalı hep, son nefes için...

22/03/2006

Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Yaşamak İsterdim...

Yaşamak isterdim...
Değil elbet,
boynumun bükük kaldığı,öksüz bırakıldığım bu zamanda...

Yaşamak isterdim...
Atalarımın üç hilal'li bayrakla...
Üç kıtada,at koşturup nam saldığı o zamanlarda...

Yaşamak isterdim...
Nasıl mı?
Alnım açık,göğsüm dik...
Köle olmadan kendi topraklarımda....

Ali Orhan Günaydın

Yaşamaya Devam

Düşe kalka yaşıyoruz şu dünyada emanet,
Tükenmesin ümidin, dayan ya sabır; sabret.
Gecektir kötü günler, bitecek bir gün elbet,
Yeter ki sen;
Doğru yaşamaya devam et...
02/01/2005

Ali Orhan Günaydın

Yol ve Umut...

Yolculuk yapanlar...
Farklı farklı insanlar...
Her birinde ayrı düşünce ayrı umutlar var...
Yağar yağmur, yağar kar...
Yağdıkça bitmez yollar...
Uzadıkça yollar, azalır umutlar, sabır taşar...
Bir bir iz bırakır yollarda tane tane, damla damla umutlar...
Umutlar kalır, yollar uzar...
Bitmez ki hiç yollar...
Gittikçe üstüne...
İnatla uzadıkça uzar...

20/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Ali Orhan Günaydın

Yürekli Adamların Toprağı! ...

Bu topraklar...
yürekli adamların toprağıdır..
Bunu sakın unutma!

Şehitler yatıyor beyim! ..
Toprak dediğin,Vatanın o yüce bağında...

Bilmediğin besbelli,
şşırmışsında baksana...

Bir gün olupta,
yine şşıırıp ecelinlede olsa,
düşersen bu topraklara...

Hiç boşuna umutlanma...

Bu topraklar kabul etmez asla...

Tozunuda olsa,
vatan toprağını satanları,
kabul etmez kara bağında...

Ali Orhan Günaydın

Zalimin Karşısında Mazlumun Yanında...

Bak evlat!
Beni iyi dinleyesin...
Dinleyesin ki öğrenesin...
Öğrenesin ki, düşmanına dersini çok iyi veresin...

Bak! ...
Göklerde dalgalanan bu eşsiz bayrak! ..
Senin; şerefin, geleceğin, her şeyin...
O şerefli gelecek ki büyük Türk milletinin...
Sakin! ona saygıda kusur etme...
Asla ve asla "-bayrak işte" deyip geçme ...

Evlat unutma!
Dilin Türkçe..
O dil ki dünyanın her yerinde ...
Önem ver ona da, kıyıda köşede,
Ad konulan her yerde ...
Önem ver ki yaşasın...
Yaşasın ki sende yaşayasın...

İyi dinle!
Dinimiz İslam...
O ki Hakk'ın gönderdiği hak üzerine olan...
Sözle değil! gerçekten yasamalısın onu da her an...

Yaşa ki diğerlerinden bir farkın olsun...
Asr-ı Saadet'e bir bak en azından onlara yakın olsun...

Evlat söyleneceklerin ardı arkası kesilmez...
Bunları bilmeyen ...
Değer vermeyen...
Yaşam gayesini bilemez...

Sen ki örf-adetini çok iyi bilesin...
Saygıda kusur...
Sevgide cimrilik etmeyesin...

Takma sakın sana yapılan o insafsız dayatmalara ...
Kendi ülkende, sana köleymişsin gibi davrananlara...

Sen ki bu vatanın evladısın...
Değmez! bırak o soytarıları,
onları çakallar ortadan kaldırsın...

Yeter ki sen uyumayasın...
Düşmanına karşı hep uyanık kalasın...

Bak evlat! Sözüm sana ...
Seninle birlikte vatan, millet, din aşkıyla yanana ...
...anlayana...

Bu yapılanlar ne ilk, nede son olacak..

Üzülme sen!
Zalim'in karşısında...
Mazlum'un yanındadır hep Cenab-ı Hakk! ...

Ali Orhan Günaydın

Zamanla/Zamanda Geçer...

Dostlar dediler ki bana...

Takma kafana her şeyi,
üzülme zamanla geçer...

Öyle ya...

Niye üzüleyim ki,
Zamanla her şey geçer...

Takmayacaktım da...

Yalnız...

Zamanla.../
Zamanda geçer...

Ali Orhan Günaydın

Zile'nin Taşlı Sokaklarında...Eskiye Özlem 3...Zile

Daracık sokakları taşlıydı...
Gönlü zenginler yaşardı...
Her köşede bir cami birde bakkal vardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Çocuklarda neşe eksik olmazdı...
İşkefe, köme, pekmez yapılırdı...
Yaparken birde imece vardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Çıkmaz sokağı bolcaydı...
Her çıkmazın bir çenesi*vardı...
Her çenenin mutlak yaşlı amcası da vardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

At arabaları dörtnala koşardı...
Ona asılan çocuklar vardı...
"-arkaya yağlı kamçı" diyen yaramazlardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Bohçacısı eksik olmazdı...
Gıygyı çalan "fotürlü sünnetçi" vardı...
Terazi omzunda yaşlı amca sebze satardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Simitçi "-taze taze! çıtır çıtır! " diye bağırırdı...
Sokak sokak incik boncuk satanı vardı...
Ekmek teknesi "yitme araba"lardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Dondurma Deveci'nin* buzundan yapılırdı...
Kırık leblebide vardı, tadı bambaşkaydı...
Sofrada Bat'la Gatmer* olmazsa olmazdı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Ölüm kalım oldun mu toplanılırdı...
Düğün dernek eşsiz dostsuz olmazdı...
Sanki evler tek çatı altındaydı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Kınalar Cingit Cemile, erkek düğünleri Karakaş'ındı...
Müzik değişmez "sulu sokak taşları"ydı...
Yaz gelince her ara sokakta bir düğün vardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Evleri kerpiç duvarları, ahşaptandı...
Geniş avlulu iki katlı içten badallıydı*...
Her ev ayrı ayrı tarih kokardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Kapıları büyük iki kanatlıydı...
Gelenler zelze yada şakşak'ı çalardı...*
Onun bile yolu yordamı vardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Çocuklar zamandan habersiz oyun oynardı...
Açıkınca en yakın kapı çalınırdı...
Her ev sanki yuvamızdı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Yemek yerken yer sofrası kullanılırdı...
Tek tase kaşık sallanırdı...
Muhabbet oluk oluk akardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Ramazanı, yazı, kışı, her iki baharı bambaşkaydı...
Kirazı, Üzümlü bereketli olup taşardı...
Çünkü o zamanlar "Göz Hakkı"na önem vardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Sabah ilk iş komşunun bacasına bakılırdı...
Tütmezse ocakta mutlak bir sorun vardı...
Heyhat! "Kul Hakkı,Komşuluk Hakkı" vardı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Dokunduğun kokladığın toprak vardı...
Alırken verirken dua yapılırdı...
Çünkü her an dost "kara toprak"tı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Cumbalı evlerden sarkan teyzeler vardı..
Kim bilir? hangi faniler yaşadı...
Taşlı sokakta oynayan beş yaşındaki Orhan'dı...
Zile'nin o eski sokaklarında...

Zile'm sen tarihsin,tarih sen...
Yazmazsa utansın tarih kendinden...
Sirt sırta omuz omuza dursun evlerin her dem...

Ve ben...
Çocuk olup ta taşlı sokaklarında son kez oynayabilsem...

19/01/2007
Zile
Ali Orhan Günaydın

Açıklama:
Çene:Çıkmaz sokağın yolla kesiştiği yer
Deveci:Zile ile Kadişehri arasında bulunan dağ
Gatmer:Katmer (Zile'de söylenildiği şekilde yazdım)
Badal:Basamak
Zelze:Ya da Zerze (Bayanların kapının üstündeki çalacağı ince ses veren zil-tokmak)

Şakşak:Erkeklerin kapının üstündeki çalacağı kalın ses veren zil-tokmak

Ali Orhan Günaydın